



Vlaams Belang

echt.onafhankelijk | www.vlaamsbelang.org | Ledenblad van de Vlaams-Nationale partij

Afgiftekantoor: GENT X
P4A9074



#Congres:
Sociale Volkspartij

#Benoemingen:
**partijkaart
primeert**

#Energie:
factuur blijft stijgen

SOVJET-CENSUUR

Antwoorden op parlementaire vragen die (voorpagina's van) kranten halen zonder dat de vraagsteller erbij wordt vermeld, weggeknipste tussenkomsten, geweigerde opiniestukken,... de voorbeelden die de discriminatoire behandeling van het Vlaams Belang aantonen zijn legio.

Wij geloven niet in ongelukkig toeval en beseffen maar al te goed dat de media het Vlaams Belang enkel aan bod brengen als het onze volkspartij kan schaden of als het nieuwsmatig echt niet anders kan. Op een normale manier met ons politiek programma naar buiten komen, is er in de Vlaamse media niet bij.

Uiteraard laten we het daar niet bij. Af en toe wendt het Vlaams Belang zich tot de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM). In het verleden werden we al meermaals in het gelijk gesteld wegens overtredingen vanwege de VRT op het mediadecreet. De VRT is als openbare omroep immers decretaal verplicht om objectieve en neutrale berichtgeving te verzorgen. De Raad Van State bevestigde in 2009 bij arrest de uitspraken van de VRM. De openbare omroep ging toen het engagement aan 'lessen te trekken voor de toekomst'...

Omdat ze ons systematisch blijven weren uit de berichtgeving, dienden Vlaams parlementsleden Wim Van Dijck en Wim Wienen begin juni een klacht in bij de VRM. Aanleiding is de Terzake-reportage over de onderwijs hervorming waarin alle andere oppositiepartijen ruimschoots aan bod kwamen. Hoewel ook de Vlaams Belang-parlementsleden zich meermaals mengden in het debat, werden zij vakkundig buiten beeld gehouden.

Het geld van de Vlaams Belang-kiezer voor de openbare omroep wordt aanvaard, maar zijn stem wordt doodgezwegen en geminacht. Moest zoiets elders gebeuren, Amnesty International zou moord en brand schreeuwen, maar hier zwijgen ze er over. Zulke Sovjet-censuur is een democratie onwaardig. Maar hoe men ons ook in de media zwartmaakt of doodzwijgt, de kiezer is slimmer dan dat. Dat is in het verleden ook al gebleken. De media zijn ons immers nooit welgezind geweest... En gelukkig wordt u met dit magazine uitgebreid geïnformeerd.

Barbara Pas

hoofdredacteur@vlaamsbelang.org



INHOUD

4

Actua kort

6

Congresverslag

8

GAS-boetes

9

Politieke benoemingen

12

Energiefactuur

14

Hoofddoekendebat

15

EU-wurgverdrag

16

Vraaggesprek

22

Islamitische aanslagen

26

Terugblik

29

Nerdom

Colofon

Juli-augustus 2013 • Jaargang 10 • nr. 7

Kernredactie:

Ann De prins, Dirk De Smedt, Ludo Leen,
Klaas Sloomans, Barbara Pas

Foto's en illustraties:

Marcel Steeman, Jan Meulepas,
Chris Luyckx, Fré,

Opmaak: Mireille Buyse

Abonnement 1 jaar: € 9

Bank: BE21 3200 8088 1603

Bic: BBRUBEBB

Vlaams Belang Nationaal

Redactiesecretariaat:

Tel.: 02/219.60.09 • Fax: 02/209.23.19

vlaamsbelangmagazine@vlaamsbelang.org

N

Na de zomer aan de slag

Deze zomer zullen we met de 'Geef Ons Geld Terug'-campagne verder overal in Vlaanderen aanwezig zijn.

Niet alleen met deze campagne maar ook met een buitengewoon enthousiast congres zijn we op sociaaleconomisch terrein getreden en hebben we onze positie van sociale volkspartij helder gesteld. We hebben samen de polsslag van onze partij gemeten en we hebben onze plaats verworven. Een plaats aan de kant van de kleine man in Vlaanderen.

Ik ga hier mijn congres toespraak niet herhalen, maar er gewoon naar verwijzen (www.gerolfannemans.org) en hoef hier dus over mijn visie en strategie inzake de toekomst van het Vlaams Belang niet in herhaling te vallen. Tenzij op 1 punt.

Ik moet de leden en de sympathisanten danken die het afgelopen half jaar door hun trouw, hun eensgezindheid en door hun steun de partij mee op het nieuwe spoor hebben gezet. Het is goed dat dat is gebeurd, dat is fijn, we zijn opnieuw vertrokken - heb ik gezegd - maar daarmee is het uiteraard niet gedaan.



**GENIET U ALLEN VAN EEN
VERDIENDE VAKANTIE.
DAARNA HEBBEN WIJ U
WEER ALLEMAAL NODIG.**

Ik zou zeggen: geniet u allen van een verdiende vakantie, hopelijk van (alsnog) een beetje een warme en zonnige zomer. Maar daarna hebben wij u weer allemaal nodig. Daarna wacht ons een jaar van belangrijke inspanningen die onze partij weer op het voorplan moeten brengen. Op 29 september zullen wij alvast Europa in de kijker stellen en verwelkom ik u graag op ons familiaal Europefeest in De Schorre in Boom.

De eerste helft van dit jaar is goed geweest. Met de slagzin 'echt.onafhankelijk', met ons vernieuwd sociaaleconomisch profiel, met de 'Geef Ons Geld Terug'-campagne, met een vernieuwing van de lokale bladen en huis-aan-huis-bladen, een nieuwe huisstijl, met een nieuwe fractievoorzitter en met enkele opvallende acties op het terrein (denk maar aan het Syrië-bezoek van Filip Dewinter) heeft Vlaanderen dat nieuwe Vlaams Belang leren kennen. Achter de schermen is er een veelvoud van onzichtbaar werk verzet door medewerkers, mandatarissen en militanten.

Dank allemaal daarvoor. De tweede helft van het jaar zal nog beter, verrassender, vernieuwender en opvallender zijn en ook moeten zijn. Daarna begint immers de verkiezingscampagne. Het belang dáárvan wordt door niemand onderschat. Onze radicale, rechtlijnige, ondubbelzinnige, idealistische, onze toekomstgerichte Vlaamsnationale partij, strijdbaar en sterk tonen: dat is de opdracht die ons wacht. De Vlaming zijn Vlaams Belang teruggeven: dat is het komende jaar onze taak.

Voor het overige ben ik van mening dat Vlaanderen onafhankelijkheid verdient.



Gerolf Annemans
voorzitter@vlaamsbelang.org

ACTUA KORT

HELFT MOSLIMS

Bijna de helft van de gevangenispopulatie in België bestaat uit moslims. Dat zegt nu ook de Moslimexecutieve, en wie zijn wij om daaraan te twijfelen? De omstreden executieve eist 'maatregelen om het gevangenisleven beter af te stemmen op islamitische gedetineerden'. Zo moeten er aparte gebedsruimtes komen, moeten er gebedsmatjes worden verdeeld en moeten de gevangenen in contact kunnen komen met een imam. Momenteel zijn er 18 islamconsulenten ter beschikking, maar dat volstaat blijkbaar niet voor de pakweg 5000 moslims die achter de tralies zitten. Een normaal mens zou denken dat het hoogste orgaan van de moslimgemeenschap in dit land er alles aan zou doen om moslims op het rechte pad en dus uit de gevangenis te houden. Maar neen, de Moslimexecutieve heeft duidelijk andere prioriteiten... En de overheid? Die rept zich om hun religieuze eisen in te willigen.

WAALSE REPUBLIEK?

Het zijn barre tijden voor het koningshuis. Nu de crisis steeds nijpender wordt en de modale Vlaming de broeksriem moet aanspannen, wordt er ook gemorreld aan de dotaties van de koninklijke familie. Misschien moeten ze daar straks zelfs belastingen op betalen. Stel je voor! En er is nog meer slecht nieuws voor Albert en co. Uit een peiling blijkt dat de Walen lang niet zo koningsgezind zijn als algemeen wordt aangenomen. Als België uit elkaar valt, kiest meer

dan de helft van de Walen (53%) voor een republiek. Met Elio Di Rupo als president. Wij Vlamingen hebben daar niks op tegen, maar in Laken zullen ze van dit bericht wel niet vrolijk worden.



De relatie tussen Wallonië en de Belgische monarchie is, bij nader inzien, niet meer dan een wankel verstandshuwelijk. Zolang België bestaat en de koning de Franstalige belangen verdedigt, mag hij blijven. Maar als België uit mekaar spat, mag 'de koning der Walen' zijn koffers pakken.

VOORDEELTARIEF

Dat de politieke partijen na jarenlange discussies en loze beloftes plots de koninklijke dotaties gaan aanpakken, is vooral een poging om de meubels van de Belgische monarchie te redden. En om het échte debat uit de weg te gaan: de vraag of het voortbestaan van een

monarchie wel te rijmen valt met een democratische rechtsorde. Dat de koninklijke familie straks belastingen zou moeten betalen, wordt nu voorgesteld als de grootste hervorming ooit. Maar is dat niet de normaalste zaak van de wereld? Doen we dat niet allemaal? Bovendien komen ze er nog erg goedkoop van af. Voor de fiscus zou slechts een vijfde van hun inkomen belastbaar zijn. Misschien moet je dat tarief ook maar eens vragen aan je belastingcontroleur.

CONFEDERALISME?

Het is me wat met koerswijzigingen. De SP.a maakt een ruk naar links en Open VLD vervelt weer tot de legendarische PVV ('Pest Voor Vlaanderen'). Voorzitter Gwendolyn Rutten heeft het 'confederalisme' afgezworen en kiest weer voor voluit voor een Belgische koers. Daarmee heeft Vlaanderen nu 3 conservatieve 'B'-partijen: Open VLD, SP.a en Groen. En ook enkele 'V'-partijen. "Confederalisme ruikt te veel naar separatisme," zegt Rutten, die in eigen rangen toch wat tegenwind kreeg voor haar nieuwe Belgische marsrichting.

En dat terwijl de N-VA om de haverklap herhaalt dat hun confederalisme géén separatisme is. "Ik heb geen bijzondere splitsingsdrang," verklaarde Ben Weyts, tweede man van de N-VA, meermaals in interviews met de pers. Zo'n open doelkans laat Gerolf Annemans natuurlijk niet liggen. "Ik heb wél een splitsingsdrang. Dat is dan mooi verdeeld. De N-VA krijgt de kiezers zonder splitsingsdrang en wij de kiezers mét splitsingsdrang!"

ANIMATIEFILMPJE

Jozef De Witte, baas van het CGKR, houdt vol dat immigratie “een positief verhaal” is. Hij gelooft duidelijk nog in Sinterklaas, de modale Vlaming die in de multiculturele wijken woont heel wat minder. Massa-immigratie en een verzorgingsstaat gaan niet samen. Vroeg of laat stuikt onze sociale zekerheid in elkaar. Dat is de boodschap van een animatiefilmpje van het Vlaams Belang. Het eerste in een lange rij. Het filmpje kan u terugvinden op onze website www.vlaamsbelang.org.

MAROKKAANSE HELDEN?

Historicus Marc Reynebeau heeft ontdekt dat er op het Antwerpse Schoonselhof enkele gesneuvelde soldaten uit Noord-Afrika begraven liggen. Hij schrijft dat die Franse koloniale troepen in WO II ook vchten ‘voor vrijheid en democratie’ en dat het dus niet netjes is dat we hun nazaten nu behandelen als ‘tweederangsburgers’. Volgens Reynebeau ging het om een kwart miljoen vrijwilligers die zich “vooral bij de slag om Monte Cassino” (Italië) onderscheidden. De vraag is of het woord ‘onderscheidden’ hier niet wat ongelukkig gekozen is... De ‘Goumiers’ (Marokkaanse soldaten) hebben na de ‘bevrijding’ van Monte Cassino in de omliggende dorpen meer dan 2000 Italiaanse vrouwen verkracht en mishandeld. Honderden Italiaanse mannen die hun vrouw of dochter wilden beschermen, werden zonder pardon doodgeschoten. Maar dat vertelt Reynebeau er wijselijk niet bij.

ROME

In het bewuste artikel beweert Reynebeau overigens ook dat het Vaticaan destijds verhinderde dat Arabische soldaten Rome zouden bezetten, omdat die nu eenmaal ‘een kleurtje’ hadden. Klinkklare onzin, want bij de Amerikaanse troepen liepen er ook heel wat gekleurde soldaten rond. Het verzet tegen de komst van de Arabieren had dus niks te maken met huidskleur, maar alles met het barbaarse optreden van de Goumiers. Zo’n ‘bevrijding’ wou het Vaticaan Rome besparen. Maar om zijn multiculturele sprookje van een ‘gedeeld verleden en een gedeelde toekomst’ te slijten, draait Reynebeau zijn hand niet om voor een flinke portie censuur en geschiednisvervalsing.

TAALGRENS = ZORGRENS



In Wallonië wordt per inwoner nog altijd ruim 125 euro meer uitgegeven aan gezondheidszorg dan in Vlaanderen. Dat blijkt uit nieuwe cijfers van het Vlaams & Neutraal Ziekenfonds (VNZ). De studie weerlegt beweringen als zou de kloof tussen Vlaanderen en Wallonië stilaan dichtgereden worden. Het tegendeel

is het geval. Het VNZ stelt in een reactie dat de groeiende kloof onvermijdelijk leidt tot hogere lasten voor de Vlamingen en onze sociale zekerheid ondermijnt. Een splitsing van de volledige ziekten en invaliditeitsverzekering dringt zich dan ook op. Vlaanderen en Wallonië moeten elk een eigen gezondheidsbeleid op maat kunnen voeren.

FATA MORGANA

De Nederlandse socialist René Cuperus haalt zwaar uit naar de EU, en dat is zeldzaam voor socialist (maar ook voor liberalen en christen-democraten). Voor hen is ‘Europa’ een ersatz-ideologie geworden. “Je hebt de nationalen, de egoïstische ‘eigen-volk-eerst-mensen’. En omdat je daar niet wil bij horen, ben je internationaal,” spot Cuperus. “In Brussel leeft heel sterk het idee dat de nationale staten de vijand zijn. Terwijl de verzorgingsstaat en de democratie allebei de nationale staat als grondslag hebben. Dat hele Europese project is een fata morgana. Geen politicoloog kan mij uitleggen dat een democratie op een niveau van 500 miljoen inwoners in zo’n divers gebied denkbaar is. En de bevolkingen steunen dit verregaande eenwordingsproject ook niet.” Dat zeggen wij al de hele tijd.

't Pallieterke

Voor mensen met een goed hart en een slecht karakter...

Dankzij de digitale applicatie leest u 't Pallieterke voortaan ook via uw iPad of Androidtablet.

Meer info? 03/232.14.17 of secretariaat@pallieterke.info

AAN DE KANT VAN DE GEWONE VLAMING



In een afgeladen volle Zuiderkroon hield het Vlaams Belang begin juni zijn sociaal congres. Onder de noemer 'Sociale Volkspartij' werd het vernieuwde sociaal programma voorgesteld.

“Als we het Belgisch model opzeggen dan volstaan alleen de transfers in de sociale zekerheid, goed voor meer dan 4 miljard euro, om de sociale lasten op de lonen met een kwart te doen dalen.” Nadat jongerenvoorzitter Tom Van Grieken de aanwezigen had verwelkomd toonde congresvoorzitter Bart Laeremans in een gesmaakte redevoering aan dat de Belgische constructie een sociaal en welvarend Vlaanderen in de weg staat. In dit verband wees hij onder meer op de Waalse medische overconsumptie waar Vlaanderen voor opdraait. “Dat is hun keuze en hun goed recht, maar dan moeten zij daar wel de financiële gevolgen van dragen,” aldus Laeremans.

PERVERS MECHANISME

Al even immobiel en verstard is dit land wanneer het gaat over het eenheidsstatuut, waar de verschillen in ontslagvergoeding tussen arbeiders en bedienden moeten worden opgeheven van het Grond-

**“ALS WE HET
BELGISCH MODEL
OPZEGGEN DAN
VOLSTAAN ALLEEN
DE TRANSFERS IN
DE SOCIALE ZEKER-
HEID, GOED VOOR
MEER DAN 4 MIL-
JARD EURO, OM DE
SOCIALE LASTEN
OP DE LONEN MET
EEN KWART TE
DOEN DALEN.”**

BART LAEREMANS

wettelijk Hof. Ook hier bengelen we aan de staart van Europa. Bart Laeremans wees op het pervers mechanisme achter het onderscheid tussen beide statuten. “Wie profiteert er het meest, wanneer er ontslagen vallen? Wie heeft er het meeste belang bij sociale drama's zoals dat van Ford Genk? Wie gaat er aan de haal met het leeuwendeel van de ontslagvergoedingen? Dat zijn niet de arbeiders en

bedienden. Wel de schatkist, die tweemaal langs de kassa passeert, eerst bij de sociale lasten en nadien nog eens bij de belastingen.” In de nieuwe congres teksten wordt ook hier een antwoord geboden. Wanneer de ontslagvergoeding zou worden beschouwd als een lastenvrije schadevergoeding, kunnen de hoge ontslagvergoedingen voor bedienden zakken zonder dat de bedienden daardoor zelf verlies lijden en kunnen de vergoedingen voor arbeiders stijgen zonder dat dit tot onoverkomelijke kosten leidt bij de werkgevers.

Ook werd gewezen op de immense verantwoordelijkheid van de vakbonden. Niettegenstaande Laeremans hun belangrijke rol erkende, riep hij hen op te breken met de Belgische structuren en voluit te kiezen voor sociale vooruitgang. “Vandaag stellen de vakbonden zich op als de reactionaire verdedigers van alles wat Belgisch is én van de Vlaams-Waalse geldstromen, terwijl die de Waalse economie in slaap wiegen en dus noch voordelig zijn voor de Waalse werknemers noch voor de Vlaamse.”

Een beeldverslag van het congres en de congresfilmpjes kan u bekijken op www.vlaamsbelang.org

KINDERBIJSLAG

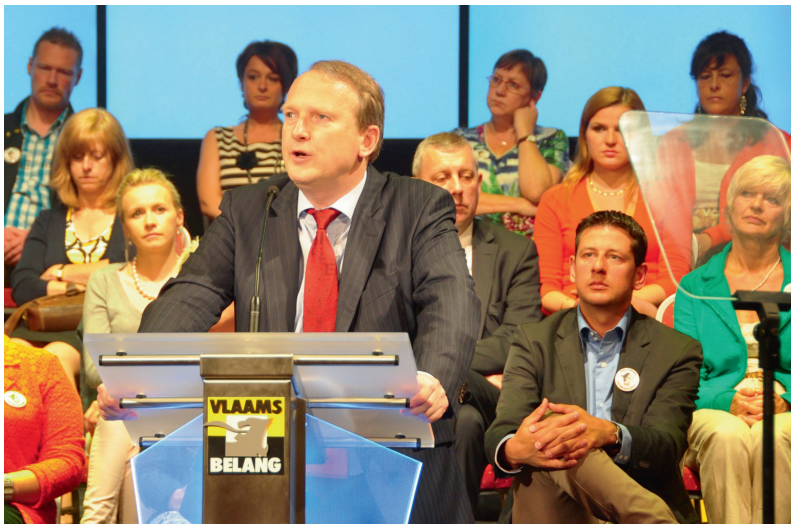
Barbara Pas bewees in haar toespraak waarom ze werd verkozen tot kamerfractievoorzitter. In een sterk betoog beklemtoonde ze de gezinsvriendelijke koers die het Vlaams Belang van bij zijn ontstaan vaart. Zo pleitte ze onder meer voor een hervorming van de kinderbijslag. “Gezien de kosten voor de eerste kinderen het hoogst zijn, stellen wij voor om voor de eerste drie kinderen een verhoogd bedrag

werken,” preciseerde Pas.

In haar slot beklemtoonde ze de unieke en noodzakelijke positie van het Vlaams Belang. “Men zegt graag dat het Vlaams Belang aan de kant staat. Wel ja, het Vlaams Belang staat graag aan de kant,... aan de kant van het volk. Dat is de kant waar wij graag staan. Dat is de kant waar we moeten staan.”

SLECHT RAPPORT

Niet alleen het enthousiaste pu-



uit te keren en het bedrag vanaf het vierde kind te laten dalen,” aldus Pas. Daarnaast werd ook een ander belangrijk punt uit de congres teksten toegelicht, het zogenaamde opvoedersloon. “Geen vrouw-aan-de haard-voorstel dat onze tegenstanders uitvinden om ons als vrouwonvriendelijk te proberen brandmerken, maar wel een pleidooi voor een opvoedersloon van 24 maanden per kind en een sociaal statuut voor de thuiswerkende ouder zodat men écht de vrije keuze heeft om thuis of buitenshuis te

bleik, maar ook de aanwezige journalisten zullen het alvast over één ding eens zijn: voorzitter Gerolf Annemans was bijzonder goed op dreef in zijn slottoespraak. In zijn geheel eigen stijl, doorspekt met bijtende humor, vatte hij in die toespraak het strategisch plan van de partij voor het komende jaar samen. Hierbij haalde hij hard uit naar de Vlaamse regering die een slecht sociaal rapport voorlegt, gezien van de kindpremie, de maximumfactuur voor de zorg en het afbouwen van de wacht-

lijsten niets in huis is gekomen. Maar ook andere politieke tegenstanders en instituties werden over de hekel gehaald. Guy Verhofstadt die per se wapens wil leveren aan islamitische milities in Syrië. Banken en politici - “brothers in crime”- die onder één hoedje spelen en verantwoordelijk zijn voor het Dexia-schandaal en de bankencrisis. De socialisten die al 20 jaar de minister voor Pensioenen leveren, maar die de modale Vlaming opzadelen met de meest lamentabele pensioenen van de beschaaft wereld. “Waarvoor hebben wij Vlamingen nog socialisten nodig? Waarvoor? Inderdaad, voor niks!”

SPLITSINGSDRANG

Annemans kreeg de hele zaal ook aan het lachen toen hij er op wees dat Ben Weyts (ondervoorzitter van de N-VA) tot twee maal toe had verklaard in een interview dat hij “geen splitsingsdrang” heeft. “Nu, ik kan wel zeggen: ik heb wél splitsingsdrang! Laat ons afspreken: Zij de kiezers zonder splitsingsdrang en wij de kiezers mét splitsingsdrang!”

Tot slot riep hij de andere Vlaamse partijen op hun Europese groothedswaanzin achter zich te laten en resoluut te kiezen voor sterke soevereine staten die een eigen sociaal-economisch beleid kunnen voeren. Het stormachtige applaus bewees dat het Vlaams Belang er opnieuw staat en meer dan ooit klaar is voor 2014.

Klaas Slootmans

U kan de congres teksten en -resoluties verkrijgen door te mailen naar info@vlaamsbelang.org of te bellen naar 02/219.60.09.

GAS MET 'N REUKJE AAN

In de Kamer werd eind mei de regelgeving met betrekking tot de gemeentelijke administratieve sancties (GAS) aangepast. Maar dat gebeurde niet zonder slag of stoot. Een aantal dagen voor de stemming poogden een tweehonderdtal middenveldorganisaties, waaronder Unicef, ABVV en Jong CD&V, de parlementsleden nog op andere gedachten te brengen. Tevergeefs, want het ontwerp werd aangenomen met 109 stemmen voor en 15 stemmen tegen. Het Vlaams Belang onthield zich.

De zogenaamde GAS-sancties, die het mogelijk maken dat lokale overheden via bestuurlijke weg kunnen optreden tegen allerlei vormen van overlast en bepaalde misdrijven, worden op nogal wat vlakken veranderd. Zo mag voortaan een plaatsverbod in publiek toegankelijke plaatsen worden opgelegd als administratieve sanctie, worden de administratieve boetes verhoogd tot 175 euro voor minderjarigen en tot 350 euro voor meerderjarigen en zakt de leeftijdsgrens van zestien naar veertien jaar. Daarnaast behoren nu ook het opleggen van een gemeenschapsdienst en het opstarten van lokale bemiddeling tot de mogelijkheden van het lokaal bestuur. Opvallend is ook dat stadsbesturen voortaan bepaalde parkeerovertredingen administratief kunnen afhandelen.

Het Vlaams Belang is van oordeel dat de wijzigingen op heel wat punten hun verdiensten hebben, al is het maar omdat steden en gemeenten hierdoor meer slagkracht krijgen om jonge herrieschoppers in te tomen. Toch hebben de 213 middenveldorganisaties een punt wanneer ze stellen dat door de uitbreiding van de GAS de scheiding der machten verder afglijdt en men ongewenst blijft knagen aan de bevoegdheden die exclusief tot het domein van justitie zouden moeten behoren. Want zeg nu zelf, is het eigenlijk wel de taak van een gemeentelijke ambtenaar om - buiten de rechtbank om - sancties op te leggen voor ernstige misdrijven zoals winkeldiefstallen, opzettelijke slagen en verwondingen, grafschennis of het vandaliseren en vernielen van treinstellen? Neen, toch?

KOELE MINNAAR

Dit is meteen ook de voornaamste reden waarom het Vlaams Belang maar een koele minnaar is van het GAS-systeem. Gemeentelijke administratieve sancties mogen immers niet systematisch in de plaats komen van door een rechter opgelegde maatregelen of straffen. Vervolging en bestraffing van misdrijven, met uitzondering dan van de kleinere inbreuken die voor overlast zorgen (zoals hondenpoep, wildplassen en zwerfvuil), dienen dus beter te gebeuren door een onafhankelijke rechtbank. En niet in een zaaltje dat uitsteekt op het binnenplein van een of ander stadhuis. Ook nadelig aan het systeem is dat misdrijven die met een GAS-boete worden gesanctioneerd niet worden vermeld op het strafblad van de dader.

Maar zolang de gerechtelijke instanties in gebreke blijven, onder andere door een gebrek aan middelen en personeel, worden anders van heel wat misdrijven ongemoeid gelaten en kunnen ze ongestoord en tot vervelens toe hun gangetje blijven gaan. Daarom



Gemeentelijke administratieve sancties mogen niet systematisch in de plaats komen van door een rechter opgelegde maatregelen of straffen.

zijn we van mening dat lokale besturen GAS-sancties maar beter achter de hand kunnen hebben. Dit in afwachting van een efficiënte en krachtdadige justitie. En uit noodzaak, omdat straffeloosheid anders om de hoek loert en een lik-op-stuk-aanpak verder af lijkt dan ooit.

Maarten Seynaeve

BENOEMINGEN OP ZIJN BELGISCH

Het dossier sleepte al een tijd aan, maar eind mei raakte bekend dat de federale regering nog voor deze zomer 101 potentiële politieke vriendjes moest benoemen.

Het gaat om 83 bestuurders, 5 CEO's en 13 voorzitters van ongeveer 17 overheidsbedrijven. Het was iedereen opgevallen dat de traditionele partijen van meet af aan hun stellingen ingenomen hadden om zoveel mogelijk buit binnen te halen.

PARTIJKAART PRIMEERT

Uit heel die benoemingssoap werd één ding glashelder: de partijkaart primeert. Het viel op dat de regering eigenlijk met de topbenoemingen in haar maag zat, want toen de Vlaamse oppositiepartijen hierover vragen wilden stellen, mocht geen enkele vicepremier uitleg komen geven. PS-minister van Overheidsbedrijven Labille, die geen enkele stem heeft in dit dossier, werd aangeduid als Chinese vrijwilliger om een korte regeringsmededeling te komen voorlezen. Daarin meldde hij dat 'headhunters' op zoek zullen gaan naar een aantal topmanagers voor die overheidsbedrijven en een lijst van vijf kandidaten zullen indienen, waarna de regering de eindbeslissing neemt.

Ze mogen daarbij geen rangorde geven, want... er moest immers nog voldoende marchandeerruimte overblijven. Uiteindelijk levert dat dezelfde politieke benoemingen op...

Niet alleen de publieke opinie en de oppositie waren ontstemd over heel die benoemingscarroussel. Zelfs binnen de regering was daarover minstens tandengeknars. De vraag werd gesteld om Selor, het officiële selectiebureau van de overheid, in het veld te sturen. Minister Labille bracht geen enkel argument aan waarom Selor de selectie niet mag doen. Het enige wat hij daarover wist te zeggen, is dat niet wettelijk is bepaald dat het door Selor moet gebeuren. Bovendien wordt er gezegd dat Selor te traag zou werken.

Het is niet alleen straf om zoiets over de werking van de eigen dien-



sten te zeggen, het is ook een bijzonder hypocriet argument, want het is de regering die dit dossier al ruim anderhalf jaar liet verrotten.

OPVALLENDE STILTE

Toen Kamerfractievoorzitter Barbara Pas premier Di Rupo over de kwestie ondervroeg en haar verantwoordiging over deze aangelegenheid ventileerde, herinnerde ze hem aan de benoeming van de Dexiabestuurders. Het verslag van het onafhankelijk bureau dat toen werd aangeduid om een zweem van objectiviteit te geven, werd teruggestuurd omdat... de PS-kandidaat die het uiteindelijk zou worden, niet werd voorgedragen door dat bureau.

Opvallend in heel de zaak was de grote stilte van de N-VA. Uiteraard had dat erg veel te maken met de benoemingen van N-VA-gekleurden die door de Vlaamse regering worden bepaald. Hoe Siegfried Bracke zich ook in bochten wrong om de maagdelijkheid van zijn partij aan te tonen, niemand die het echt geloofde. In een niet mis te verstaan artikel in De Tijd van 28 mei werd immers een duidelijke oplichting gemaakt van alle N-VA-benoemingen op Vlaams niveau...

Het Vlaams Belang heeft met de meeste nadruk afstand genomen van deze typisch Belgische benoemingscarroussel en tegelijk benadrukt dat dat voor onze partij ook in (een onafhankelijk) Vlaanderen niet hoeft!

Paul Meeus

CIJFERS BLIJVEN GEHEIM



Een kwart miljoen euro. Zoveel heeft de “bevraging bij de Brusselaars over de aantrekkelijkheid van Brussel en hun perceptie op de stad als leefstad” gekost: het onderzoek dat de Vlaamse Gemeenschapscommissie onlangs liet uitvoeren.

Een kwart miljoen euro. Maar de resultaten ervan worden door het VGC-College angstvallig geheim gehouden. De reden daarvoor is niet ver te zoeken: de cijfers bevestigen namelijk datgene wat het Vlaams Belang al lang wist en zegt. Namelijk dat het in Brussel, in tegenstelling tot de constante goed-nieuws-shows van Vanhengel en co, niet allemaal rozengeur en maneschijn is.

Zo kregen de parlementsleden en de pers enkel wat voorgekauwde conclusies van de onderzoekers, waaruit moest blijken dat Brussel zowat het paradijs op aarde zou zijn: aangenaam om wonen, veilig, sociaal, enz. Waarop die conclusies gebaseerd zijn, daar heeft men het raden naar. Want ondanks herhaaldelijk aandringen

vanwege Vlaams Belang-fractievoorzitter Dominiek Lootens, blijven de meerderheidspartijen hardnekkig weigeren de naakte cijfers kenbaar te maken. De weinige cijfers die wél uitlekten, tonen aan waarom.

VOORGEKAUWDE CONCLUSIES

Zo bleek uit de bevraging dat maar liefst 15 procent van de Brusselse Vlamingen binnen de vijf jaar uit Brussel zou willen verhuizen. In de voorgekauwde conclusies klinkt dat triomfalistisch dat één op vier Brusselse Vlamingen graag in Brussel woont.

Idem voor het thema “onveiligheidsgevoelens in de wijk”. 10,7 procent van de respondenten voelt zich ‘vaak’ of ‘altijd’ onveilig in zijn wijk. De respondenten die ‘soms’ en ‘af en toe’ hebben geantwoord, moeten daar in feite worden bijgeteld om een correct beeld over onveiligheidsgevoelens in de wijk te krijgen. Dat gebeurt echter niet, en welke die cijfers zijn, wordt opnieuw angstvallig geheim gehouden. De voorgekauwde conclusie dat 9 op de 10 Brusselaars zich dus veilig voelen in hun wijk, is dan ook klinkklare nonsens. Zeker wanneer uit een van de weinige bekende cijfers blijkt dat maar liefst één op drie Brusselaars zo snel mogelijk uit zijn wijk wil wegtrekken! Er wordt in de conclusies zelfs gewag gemaakt van een subjectief gevoel van onveiligheid, waardoor de conclusies van het onderzoek zélf uitblinken in subjectiviteit.

OOGKLEPPEN

Daarnaast is het ook typerend dat het “tevredenheidsonderzoek” bepaalde vragen níet heeft durven of willen stellen. Zo werd er uiteraard niet gepeild naar de tevredenheid van de Brusselaars over de gevolgen van het multicultuubeleid in Brussel. Het zou ons verbazen mochten de autochtone Brusselaars zeer enthousiast zijn over pakweg het feit dat onze kinderen in de Brusselse scholen verplicht halaalvoedsel voorgeschoteld krijgen. Ook naar de tevredenheid over de wel zeer manke toepassing van de taalwetgeving werd niet gepeild. Uiteraard niet, zouden we zeggen. Want dan zouden bij lastige vragen van Vlaams Belangers hierover de Vlaams-Brusselse meerderheidspartijen zich niet langer kunnen verstoppen achter het argument dat er geen cijfers beschikbaar zijn.

Met de oogkleppen op wil het VGC-College bepaalde taboes blijkbaar in stand houden, door de reële resultaten van de bevraging geheim te houden. De enige echte conclusie die dus kan getrokken worden, is dat voor het de Brusselse Vlamingen niet enkel peis en vree is in Brussel, en dat daarom de ware cijfers moeten verborgen blijven voor de kritische oppositie.

Stijn Hiers

VLAAMS BELANG BEDANKT

Vorige maand werden zes Vlaamse volksvertegenwoordigers gehuldigd voor hun lange staat van dienst in de nationale politiek. Het Vlaams Belang bedankte voor de eer.

Ter gelegenheid van 20, 25 of 30 jaar parlementair of ministerieel werk ontvingen zes Vlaamse Parlementsleden een medaille. Voor het Vlaams Belang kwamen Filip De Winter, Marijke Dillen en Joris Van Hauthem in aanmerking, maar zij lieten de kelk aan zich voorbijgaan. Ook in de Kamer staat in juli een

huldiging van parlementsleden met een lange staat van dienst op het programma. En ook hier kondigden de Vlaams Belang-parlementsleden Gerolf Annemans en Filip De Man aan te zullen bedanken voor de eer.

HYPOCRISIE

In een reactie stelde Vlaams fractieleider Joris Van Hauthem dat het bijzonder hypocriet zou zijn de medaille in ontvangst te nemen: "Het Vlaams Belang is de afgelopen 30 jaar in een cordon gestopt dat

tot dogma is verheven. Onze partij en onze leden zijn gediaboliseerd, uitgesloten en maatschappelijk gebrandmerkt. Men heeft met alle mogelijke middelen onze partij willen muilkorven tot de wijziging van de grondwet en een politiek proces toe. Het zou dan ook bijzonder hypocriet zijn plots woorden van lof in ontvangst te nemen van partijen die ons steeds op de meest laaghartige manier hebben bekampt."

ADP



VOORLOPIGE BENOEMING FDF'ERS VERHINDERD

François Van Hoobrouck, Damien Thierry en Véronique Caprasse. U kent ze allicht wel, de drie Franstalige kandidaat-burgemeesters uit de Vlaamse faciliteitengemeenten Kraainem, Wezembeek-Oppem en Linkebeek.

Die weigeren al jaren de taalwet correct toe te passen en werden daarvoor al meermaals door de opvolgende Vlaamse ministers van Binnenlands Bestuur op de vingers getikt. Om deze drie toch benoemd te krijgen, hebben de meerderheidspartijen in het kader van de zesde staatshervorming nu

een aparte regeling uitgewerkt. Speciaal voor hen is een afwijkende benoemingsprocedure én een specifieke beroepsprocedure bij de Raad van State ingevoerd.

Gelet op het incivisme van de betrokkenen lag het voor de hand dat de minister van Binnenlands Bestuur na de gemeenteraadsverkiezingen hun benoeming als burgemeester zou weigeren. Daardoor is hun zaak nu bij de Raad van State beland. Volgens de speciale procedure moet deze zich daarover binnen de 90 dagen uitspreken. De Raad van State heeft

evenwel beslist om eerst een uitspraak omtrent een ander gerechtelijk dossier bij het Grondwettelijk Hof af te wachten. Dat dossier werd door de Vlaams Belang-parlementsleden Bart Laeremans en Joris Van Hauthem aangespannen omdat zij van oordeel zijn dat deze speciale regeling ongrondwettelijk is. Dankzij de actie van onze parlementsleden is de mogelijke aanstelling van deze weerspannige kandidaat-burgemeesters alvast voor enkele maanden uitgesteld.

PL

ENERGIEFACTUUR BLIJFT STIJGEN

Door het aanhoudende winterweer hebben vele Vlamingen dit jaar een hoger energieverbruik dan de jaren voorheen. Gevolg: een hogere energiefactuur met betalingsmoeilijkheden voor veel mensen. Energieleveranciers hebben de neiging klanten met betalingsachterstand snel te laten vallen, waardoor de groep van mensen die worden bedreigd door energiearmoede, sterk kan vergroten.

Het is nu 10 jaar geleden dat op aansturen van de EU de energiemarkt geliberaliseerd werd. Het belangrijkste wapenfeit van deze operatie was dat het overgrote deel

en zonnecellen kunnen er enkel komen door zware subsidies en de import van elektriciteit is nog nooit zo groot geweest.

ONDOORZICHTIGE MARKT

Bovendien zijn we jarenlang opgezadeld geweest met hogere facturen dan de ons omringende landen. De prijzen van de leveranciers zijn de afgelopen maanden wat gezakt omdat steeds meer klanten op zoek gingen naar goedkopere contracten. Maar aan de ondoorzichtigheid van de markt is niets veranderd. Het is nog steeds een kluwen om prijzen te vergelijken en leveranciers doen

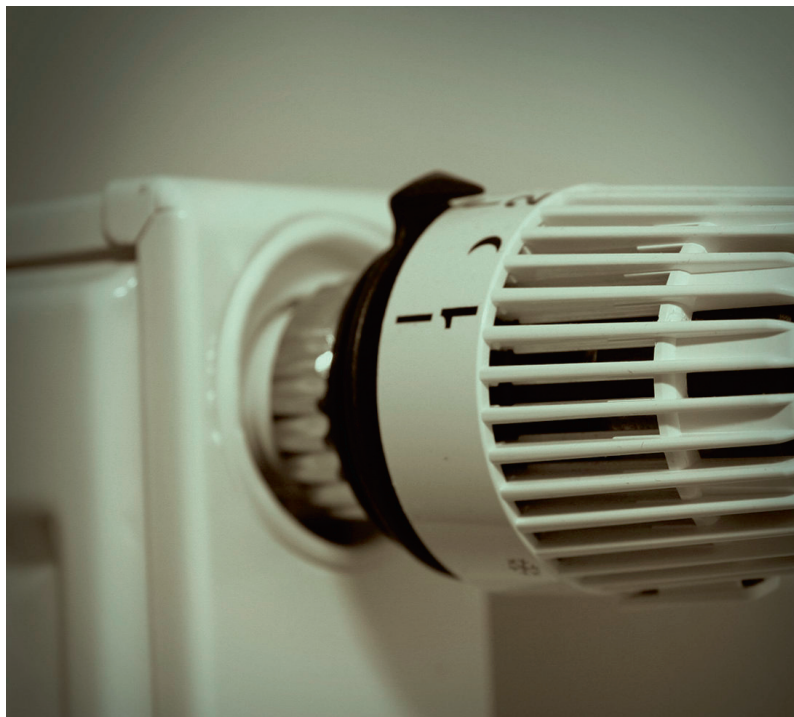
naar de federale staatskas onder de vorm van BTW en heffingen. Bij aardgas ligt dat anders, daar is slechts 20 procent van de factuur toe te wijzen aan de distributiekost maar toch ook weer 20 procent aan BTW en heffingen. Het aardgas zelf kost 60 procent van onze factuur maar daar is het grote probleem dat het gas tot nu toe kunstmatig de prijs van de olie volgt, een volledig verouderd systeem.

BTW MOET OMLAAG

We hebben steeds de schijnheilige houding van de socialistische ministers aangeklaagd wanneer ze het ongenoegen van de consument over de hoge prijzen stevast in de richting van de producenten willen schuiven en hun eigen rol buiten beschouwing laten. Het Vlaams Belang wil reeds lang dat de torenhoge BTW op energie van 21 naar 6 procent zou worden gebracht. Dat kan door het gemiddeld basisverbruik van een gezin af te splitsen van een eventueel luxe verbruik dat dan eventueel nog aan 21 procent zou worden belast.

Het was op zulke maatregelen dat parlementslid Marleen Van den Eynde aandrong toen ze over de stijging van de energiefactuur een vraag stelde aan de Vlaamse minister van Energie die bevoegd is voor de bestrijding van energiearmoede. Het aardgasverbruik bleek immers met 17 procent te zijn gestegen. Over de kern van de zaak moest minister Van den Bossche het antwoord schuldig blijven, ze wil immers niet zagen aan de stoel van haar federale collega. Het absurde van het systeem in dit land waar federale en Vlaamse overheid elkaar voortdurend voor de voeten lopen. Ondertussen weten we dat de factuur na de volgende verkiezingen nog drastisch zal stijgen door een gebrek aan beleid.

Joris De Vriendt



van de binnenlandse productiecapaciteit in het land uitverkocht werd aan een Frans staatsbedrijf. Ondertussen kent u de gevolgen van het verhaal. Electrabel-GdF-SUEZ heeft jarenlang monopolieprijzen kunnen handhaven, er wordt amper geïnvesteerd in nieuwe centrales, nieuwe "groene" productiemethodes zoals windturbines, verbranding van biomassa

er alles aan om dat zo te houden.

Onveranderd is ook de impact van de kosten bepaald door de overheid op onze energiefactuur. U weet toch dat slechts één derde van onze elektriciteitsfactuur bepaald wordt door de energiekost. De grootste hap, 40 procent komt voort uit verdelings- en transportkosten, de leidingen dus. Dik een kwart gaat

VORSTELIJK GESCHENK

Binnenkort zit Albert II 20 jaar op de troon. Voor die gelegenheid plannen Kamer en Senaat grootse feestelijkheden.

Op 9 augustus zal het 20 jaar geleden zijn dat Albert II de eed aflegde als zesde koning der Belgen. Kamer en Senaat willen die verjaardag niet onopgemerkt voorbij laten gaan. En dat mag wat kosten. In de Senaat zullen bustes van Albert en Paola onthuld worden. De Kamer laat twee portretten maken. En alsof dat nog niet volstaat, willen Kamer en Senaat er nog een cadeau ter waarde van 3000 euro bovenop doen. De vorstelijke

geschenken blijven blijkbaar gespaard van de besparingsdrift van Kamervoorzitter Flahaut, die in de Kamer zelfs de warmwaterkranen dicht heeft gedraaid.

ONGEPAST

Als republikeinse partij is het Vlaams Belang uiteraard niet te vinden voor festiviteiten ter ere van de monarchie. In een brief aan Senaatsvoorzitter De Bethune stelt fractieleidster Anke Van dermeersch bovendien dat het in tijden van crisis zeer ongepast is om op kosten van de gemeenschap cadeaus uit te delen aan een familie

die tot de rijksten van dit continent behoort. Ze wijst erop dat het Nederlands koningspaar net om die reden heeft gevraagd geen geschenken te ontvangen naar aanleiding van de recente troonswissel.

Van dermeersch heeft De Bethune voorgesteld geen gemeenschapsgelden te gebruiken voor het voorzien van geschenken maar enkel bijdragen van individuele parlementsleden die zich geroepen voelen een duit in het zakje te doen.

ADP



VLAAMS BELANG-VOORSTEL GOEDGEKEURD

In Denderleeuw werd tijdens de voorbije gemeenteraad een belangrijk programmapunt van het Vlaams Belang goedgekeurd.

Gemeenteraadslid Kristof Slagmulder legde er een voorstel ter stemming dat voorziet in de oprichting van een gemeentelijke woonregie. Hierdoor kan de gemeente een veel actievere rol spelen op de vastgoedmarkt en kan ze een kordaat voorrangbeleid voeren voor de autochtone bevolking en dus voor mensen met een dorpsbinding.

SOCIALE VERDRINGING

In zijn betoog wees Slagmulder op de toenemende ontnederlandsing en vervreemding van bepaalde wijken. "In bepaalde buurten bestaat een acute vorm van sociale verdringing, waarbij de Denderleewenaar telkens plaats moet maken voor anderstalige nieuwkomers uit de hoofdstad. Dit heeft ernstige gevolgen voor onderwijs en veiligheid en tast het sociaal weefsel grondig aan. Door de goedkeuring van ons voorstel kan deze negatieve trend actief worden tegengegaan." Slagmulder voegt eraan toe

dat hiervoor dan wel een aantal strikte voorwaarden zullen moeten worden opgelegd zoals de kennis van het Nederlands en het aantal jaren verblijf in de gemeente.

Opmerkelijk was dat het Vlaams Belang-voorstel een volstreekte meerderheid haalde van welgeteld drie stemmen (Vlaams Belang) en niet minder dan 22 onthoudingen. Andermaal wordt hiermee aangetoond dat men ook vanuit de oppositie kan wegen op het beleid.

KS

“WIL DE ECHTE N-VA NU OPSTAAN”



“Vandaag moeten ambtenaren in de ene gemeente neutraal zijn en in de andere niet. Als men in de gemeenten dan ook nog eens het ene jaar wel het neutraliteits-principe aanhoudt en het andere jaar weer niet dan is het einde zoek. Er moet dus een algemene richtlijn komen.” N-VA onder-voorzitter Ben Weyts en kamerlid Siegfried Bracke lieten in de pers geen onduidelijkheid bestaan over hun standpunt in het hoofddoekendebat. Maar schijn bedriegt.

Wie te veel pirouetteert, verliest vroeg of laat zijn evenwicht. Het is een bedenking die minister van Binnenlands bestuur, Geert Bourgeois zich tijdens het hoofddoekendebat ongetwijfeld moet gemaakt hebben. Enkele weken nadat hij op een vraag van Joris Van Houthem een algemene neutraliteitsrichtlijn voor loketambtenaren had afgewezen - en zelfs decretaal onmogelijk had verklaard - pleitten zijn eigen partijkopstukken voor de invoering ervan. Zo verklaarde de Gentse N-VA-coryfee Siegfried Bracke, naar aanleiding van de Gentse opheffing van het hoofddoekenvetod dat er een algemeen vetod moest komen op religieuze, politieke of filosofische symbolen

voor loketfuncties. “Het geflipflop moet stoppen,” klonk het.

“ER VERANDERT NIETS”

Toen in het Vlaams Parlement Filip Dewinter minister Bourgeois confronteerde met de uitspraken van zijn eigen partijkopstukken en hem vroeg of hij - als bevoegd minister - ook de daad bij het woord zou voegen, antwoordde deze - zonder schaamrood op de wangen - verbaasd te zijn door de vraag. “Het is niet omdat ‘een partij’ (de zijne dus, red) een voorstel lanceert dat de Vlaamse regering haar beleid opeens moet aanpassen. Tenzij ik me vergis, heeft de regering geen nieuw standpunt ingenomen. Er verandert bijgevolg niets,” aldus Bourgeois.

Om de N-VA-fractie alsnog de kans te geven haar eigen woorden in daden om te zetten, diende de Vlaams Belang-fractie een voorstel tot algemene richtlijn in. Niet verlegen om een tsjevenstreek meer of minder verklaarde N-VA-fractie-leider Matthias Diependaele echter dit niet goed te kunnen keuren aangezien dit niet vermeld stond in het Vlaams regeerakkoord. “In de Kamer zullen we het neutraliteits-principe goedkeuren, want daar

zitten we in de oppositie. Op het Vlaams niveau hebben we echter loyaliteitsverplichting ten aanzien van onze coalitiepartners en stemmen we tegen,” aldus Diependaele. Hoeveel pijnlijker kan een spreidstand zijn?

FLIPFLOPPEN

In zijn geheel eigen stijl vroeg Filip Dewinter of de echte N-VA nu wil opstaan. “In de kranten verkoopt uw partij veel geblaat, maar waar u aan de knoppen zit, is er geen wol te bespeuren. Het is de N-VA op zijn best. De kracht van verandering begint hoe langer hoe meer op de kracht van de huichelarij te lijken.” Ook fractievoorzitter Joris Van Houthem reageerde verontwaardigd bij zoveel hypocrisie. “De N-VA levert op dit ogenblik de enige minister die hier wat aan kan doen. En net die laat weten dat hij niets onderneemt. Het is duidelijk dat de N-VA een graantje wil meepikken van de commotie omtrent de hoofddoekenkwestie, maar daar niet de consequenties aan wil verbinden. Van flipfloppen gesproken.”

Klaas Slootmans

EU-WURGVERDRAG

ALLEEN VLAAMS BELANG VERZET ZICH

In alle stilte zet de gevestigde politiek alweer enorme stappen in de richting van een 'Verenigde Staten van Europa'. Er ligt immers een zoveelste wurgverdrag van de Europese Unie op tafel dat meer macht overdraagt aan de supranationale instellingen van de EU...

Middels het zogenaamde 'Verdrag inzake stabiliteit, coördinatie en bestuur in de Economische en Monetaire Unie', of: 'Fiscal Compact', komt een groot deel van de macht over onze begroting bij de antidemocratisch tot stand gekomen en niet-democratisch werkende EU te liggen. Het Fiscal Compact regelt dus in essentie de afdracht van macht en bevoegdheden - het weggeven van soevereiniteit dus - aan de EU.

TOVERWOORD

Het Fiscal Compact is de zoveelste in een rij van maatregelen die worden ingezet om de 'stabiliteit van de euro' te 'verbeteren'. De term 'stabiliteit' is sinds de invoering van de euro hét toverwoord van de EU. De EU en de euro hebben van een relatief stabiel Europa immers een instabiel continent gemaakt. Daarom zijn er om de euro te redden - en dus ook de EU - allerlei ondemocratische kunstgrepen nodig, zoals dit wurgverdrag. Die hebben tot doel om van Europa een Europese superstaat te maken, waarin Vlaanderen slechts een provincie zal zijn.

SALAMITACTIEK

Met het Fiscal Compact geven we de regie over onze overheidsfinanciën in handen van de EU. Dit verdrag moet dan ook worden beschouwd als een zoveelste stap richting een 'Politieke Unie' of 'Totale Unie'. Daarbij wordt de zogenaamde salamitactiek toegepast,

wat ook blijkt uit de vele unies waarover men het heeft: 'Economische en Monetaire Unie', 'Bankenunie', 'Belastingunie', 'Sociale Unie' en 'Politieke Unie'. Die moeten samen uiteindelijk de 'Totale Unie' vormen. Eurocraten hebben een EU voor ogen hebben die elk aspect van ons leven beheerst.

voorbeeld nemen aan Engeland en Tsjechië, die weigerden dit verdrag te ondertekenen. Bij een tekort hoger dan 3 procent krijgt de Europese Commissie immers het volledige gezag over een lidstaat. Het is dan slikken of stikken, met boetes als stok achter de deur. Dit zoveelste EU-wurgverdrag houdt geen



ESM

Als bijna enige partij verzet het Vlaams Belang zich tegen het zogenaamd 'Europees Stabiliteitsmechanisme' (ESM), dat van Europa een Noord-Zuid-transferunie naar Belgisch model maakt. Daarin draaien de sterkere lidstaten automatisch op voor de zwakkere. Dat zogenaamde 'permanent' noodfonds is antidemocratisch. Het ESM is een door de EU georganiseerde miljardendiefstal en berooft Vlaanderen van zijn soevereiniteit en zeggenschap over zijn eigen beleid.

De werking van dit 'Europees diefstalmechanisme' hangt af van onder andere dit Fiscal Compact. Dit land zou dan ook beter een

rekening met de eigenheid van de lidstaten. 'One size fits none', zeiden verstandige economen over de euro en zeggen ze ook over dit soort EU-verdragen.

Wanneer België dit verdrag goedkeurt, worden we weer wat meer marionet van de EU. Maar bovenal wordt door dit verdrag de Vlaming financieel leeggezogen en wordt een onafhankelijke Vlaamse staat een lege doos. Dat de N-VA dit verdrag goedkeurt, is dan ook onbegrijpelijk. Het Vlaams Belang trok in de verschillende parlementen fel van leer tegen dit verdrag en zal zich blijven verzetten tegen de machtsgreep van de EU.

Sam van Rooy

Z “Zelfbestuur revolutionair

Hij leerde de knepen van het vak als buitenlandcorrespondent in Groot-Brittannië. In Vlaanderen schreef hij helemaal alleen zijn ‘Journaal’ bij elkaar. Zijn kritische kijk op de binnen- en buitenlandse politiek, zijn rake stijl en zijn ongeëvenaarde dossierkennis maakten van ‘Journaal’ een opinieblad buiten categorie. Een blad waar duizenden Vlamingen keer op keer naar uitkeken en dat duidelijk een leemte vulde in de grijze eenheidsworst van de Vlaamse media. Maar Mark Grammens is intussen 80 geworden en na 25 jaar legt hij - moe maar voldaan - zijn scherpe pen aan de kant. Wij konden hem nog strikken voor een interview.



U bent de zoon van de bekende taalactivist en politicus Flor Grammens en groeide op in een Vlaams nest. Heeft dat van u de flamingant gemaakt die we kennen? Of was het eerder de naoorlogse repressie? Een repressie waar u zelf als kind het slachtoffer van werd?

De beide hebben mij zeker beïnvloed: de familiale achtergrond én de repressie. Maar ten derde en vooral: de groeiende overtuiging dat de toekomst van Vlaanderen in zelfbestuur ligt. Ik herinner mij nog goed hoe ik in 1961, na vijf jaar verblijf in Londen als perscorrespondent, terugkwam in Vlaanderen en tijdelijk bij mijn moeder in Leuven verbleef. We vroegen ons toen af: maar kunnen de Vlamingen dat zomaar dulden, een Vlaamse stad waar iedereen Frans spreekt om de Franstalige studenten plezier te doen? Enige jaren later werd het tijd voor ‘Leuven Vlaams’.

Die repressie heeft diepe wonden geslagen, ook persoonlijk. U betoogt vaak dat de repressie een onherstelbare kloof heeft geschapen tussen de Vlamingen en het Belgische regime. Historicus Marc Reynebeau en andere opiniemakers houden echter vol dat die “anti-Vlaamse repressie” fictie is, niet meer dan een hardnekkige en politiek geïnspireerde mythe...

Je mag Reynebeau nooit geloven. Ik woonde bij de ‘bevrijding’ in Oudergem (Brussel) en praat nu niet als ‘historicus’ maar vanuit mijn eigen ervaring. Oudergem zat vol Rexisten (aanhangers van de Franstalige collaboratiebeweging van Leon Degrelle, red.).



er is in de Belgische context : Wees dan consequent.”

Dat was algemeen bekend, maar de enigen die bij de bevrijding vervolgd werden, waren Vlamingen, Vlaamsgezinden. In winkels en op de tram werden wij, schoolknapen (ik nam dagelijks tram 25 naar het Sint-Jan-Berchmanscollege), uitgescholden voor ‘salle boches’ en zelfs geslagen omdat we Nederlands spraken. Ik heb het meegemaakt.

Nu we het toch over de repressie hebben. In de marge van de berichten over ‘Vlaamse’ moslimjongeren die naar Syrië trokken om er mee te gaan vechten tegen Assad, viel de vergelijking met de Vlaamse Oostfronters, vrijwilligers die in WOII naar Rusland trokken om het communisme te bestrijden. Wat vindt u van die vergelijking?

‘Le ridicule ne tue pas.’ Er is één groot en levensbelangrijk verschil. Onder de eersten die terugkwamen van het Oostfront werden er na de bevrijding enkelen gefusilleerd. Dat zal geen enkele moslim overkomen...

Daarmee zijn we aanbeland bij de journalistiek. U hebt in ‘Journaal’ altijd fel geageerd tegen de manier waarop het Vlaams Blok en later het Vlaams Belang door de vaderlandse pers werden bejegend en aangepakt. ‘DDR-praktijken’, schreef u. Waarom kan u zich daar zo boos over maken?

Omdat het zo gemakkelijk en oneerlijk is, en een volwassen pers onwaardig. Kijk, het is heel normaal en verdient zelfs aanbeveling dat politieke partijen openlijk zeggen met welke partijen ze na de verkiezingen eventueel een coalitie zullen sluiten, en met welke partijen ze dat in geen geval zullen doen. Dat is informatie waar de kiezer recht op heeft. Maar de pers mag daar niet aan meedoen. Een pers die een ‘cordon’ opwerpt tegen één of meerdere partijen, bestempelt zichzelf als ongeloofwaardig. Ze valt uit haar rol.

U was het zelf niet altijd eens met het Vlaams Be-

lang en stak uw kritiek ook niet onder stoelen of banken. Vooral onze aanpak van het vreemdelingenvraagstuk of -probleem kreeg meermaals forse tegenwind. Waarom eigenlijk?

Ik begreep en begrijp nog steeds zeer goed dat het vreemdelingenvraagstuk voor problemen zorgt, maar ik vond dat het Vlaams Blok/Vlaams Belang zich kwetsbaar opstelde door de indruk te wekken dat dit haar hoofdthema was. Hierdoor zorgde de partij er misschien zelf voor dat niet langer het Vlaamse independentisme (het onafhankelijkheidsstreven) de

agenda beheerste, maar iets wat men dan gemakkelijk ‘racisme’ is gaan noemen. Wat dan is uitgemond in de politieke correctheid van het ‘anti-racisme’. Ik heb nooit begrepen waarom het Vlaams Belang niet (vaker) uitpakte met de verklaring van Mme Lizin, toen burgemeester van Hoei, een tijdlang PS-ondervoorzitter en zelfs voorzitter van de Senaat. Lizin zei dat immigratie aangemoedigd moest worden “om de demografische meerderheid van de Vlamingen te neutraliseren.” Kortom, ik had liever gezien dat het Vlaams Belang de Belgische exploitatie van de massa-immigratie hekelde dan de perceptie te creëren of te voeden dat men eenvoudig gezegd ‘tegen de vreemdelingen’ was.

Langs de andere kant bleef u er ook op hameren dat niet het zogenaamde ‘racisme’ maar ons onversneden separatisme aan de basis lag van het beruchte cordon sanitaire, van het politieke proces en de veroordeling van het Vlaams Blok. Blijft u daar nog altijd bij?

Jazeker, daar blijf ik bij. Meer dan ooit zelfs, nu iedereen merkt dat het ‘cordon’ zich stilaan ook lijkt uit te strekken tot de N-VA die men moeilijk van ‘racisme’ zal kunnen beschuldigen. Men wil de Vlaamse independentistische partijen verbannen, dat is alles.

U noemt het samenleven met moslims in Vlaanderen en België een hels probleem, “hét maatschappelijk probleem van de volgende generatie.” Dat is alvast niet ónze schuld. Wat hebben de machthebbers fout gedaan en is er nog een weg terug?

“België zal er alles aan doen om het Vlaamse zelfbeschikingsrecht te smoren. Alles.”

Er is altijd, voor alles, een weg terug. Niets is eeuwigdurend of eeuwig geldend. Ik herinner er soms aan dat bij het uitroepen van de onafhankelijkheid van Algerije meer dan een miljoen Fransen het land werden uitgezet. De overgrote meerderheid daarvan was in Algerije geboren en had nooit een ander vaderland gekend. Het kán dus, maar daarmee bedoel ik niet dat het hier tot de mogelijkheden behoort of zou moeten behoren.

U schreef ooit dat u - zelfs als 'linkse flamingant' - een stem voor het (rechtse) Vlaams Blok/ Vlaams Belang kon aanbevelen omdat het de snelste weg was naar Vlaamse onafhankelijkheid en de ontbinding van België...

Ja, en zo schreef ik ook ooit dat Vlamingen die in Brussel voor Franstalige lijsten konden stemmen, als ze niets beters vonden, maar op de communisten van de 'Parti des Travailleurs' (de Franstalige tegenhanger van Amada, nu PvdA) moesten stemmen. Want als die machtig werden, zou Vlaanderen zeker resoluut weigeren om met hen scheep te gaan. Zodat de zelfstandigheid weer wat dichterbij kwam. Grapje natuurlijk, maar het is zo.

Is er in het kleine Vlaanderen wel ruimte voor twee Vlaams-nationale partijen?

Natuurlijk, net zoals er links- en rechtshandigen zijn. De N-VA heeft een stuk publiek van het Vlaams Belang ingepikt, maar heeft ook gerekruteerd in de groep mensen die nooit voor het Vlaams Belang zouden stemmen. Dat mag niet vergeten worden. Maar het omgekeerde is ook waar. Het Vlaams Belang trekt kiezers aan die de N-VA wat te braaf vinden en zet thema's op de politieke agenda die andere partijen verwaarlozen.

In Vlaanderen wordt met veel belangstelling en sympathie gekeken naar de politieke ontwikkelingen in Schotland en Catalonië. Schotten en Catalanen lijken resoluut te gaan voor volledige autonomie of onafhankelijkheid. Het autonomiestreven krijgt in Schotland en Catalonië brede steun, van links tot rechts. Waarom is dat niet mogelijk in Vlaanderen?

De situatie is niet identiek. In België leidt het Vlaamse zelfbestuur naar de volledige ontmanteling van de staat. In Spanje en Groot-Brittannië gaat het om de afsplitsing van relatief kleine gedeelten van de staat, die voorts blijft bestaan. Dat is niet hetzelfde.

Goed, maar waarom zweert de linkerkzijde hier nog altijd bij een tot op de draad versleten België?

Het socialisme heeft hier resoluut voor België gekozen, omdat het daarin dankzij de Franstalige Parti Socialiste verzekerd blijft van deelname aan de macht.

In een (min of meer) zelfstandig Vlaanderen verliest het die zekerheid. Het dreigt dan zelfs voor heel lange tijd verwijderd te blijven van de macht. Dus kiezen de socialisten ze voor België, gedreven door hetzelfde simpele eigenbelang als de Saksen-Coburgs. Dat heeft volstrekt niets meer te maken met ideologie, maar uitsluitend met persoonlijk gewin en groepsbelang.

De verkiezingen van 2014 worden wel eens 'de moeder van alle verkiezingen' genoemd. Geloof u dat we naar een ultiem kantelmoment gaan en dat we afstevenen op een fundamentele breuk in het land?

Ik zou het willen, maar...

Misschien loopt het allemaal af met een sisser, net zoals na de vorige verkiezingen? In plaats van 'verandering' hebben we toen Elio Di Rupo gekregen...

Ja, ik vrees dat het feest nog niet direct zal doorgaan.

Er wordt vaak gezegd dat een stem voor het Vlaams Belang een verloren stem is en dat de partij aan de kant staat. Maar de participatiestrategie van de N-VA heeft ook nog niet veel opgeleverd. Was het geen strategische inschattingsfout om in de logica van Belgische onderhandelingen te stappen?

Daar ben ik het mee eens. Ik schrok me rot toen De Wever op de avond van de verkiezingen (juni 2010) het eerste-ministerschap aan Di Rupo aanbood. Ik dacht toen: is die zo grenzeloos naïef? Dan krijg je via verkiezingen een beetje macht, en dan geef je ze direct prijs, gratis en voor niets. Ongelooflijk, maar helaas waar gebeurd. Ik vermoed dat De Wever dacht dat hij op die manier Di Rupo tot plooibaarheid zou dwingen, maar zo steken Walen niet in elkaar. Zij beschouwen Vlaamse giften als zaken die hen rechtmatig toekomen.

De geschiedenis leert dat Vlaanderen altijd de dupe is van communautaire onderhandelingen...

Dat zou men op de duur inderdaad gaan denken. Het ontbreekt Vlamingen aan revolutionaire logica. Daarmee bedoel ik het volgende: wat ze nastreven (zelfbestuur) is in de Belgische context een 'revolutie'. Maar in de praktijk gedragen ze zich niet als mensen die een revolutionaire verandering nastreven en daar alle consequenties van aanvaarden en doorzien.

Sommigen zeggen dat België vanzelf zal 'verdampen' (binnen de Europese Unie). Zo gemakkelijk zal het wellicht niet gaan. Vlaanderen zal het zélf moeten doen. En u bent wat dat betreft nogal pessimistisch. U voorspelt dat het niet zonder slag of stoot zal gaan...

Inderdaad. Ik probeer de Vlamingen al lang duidelijk te maken, zonder hen de schrik op het lijf te jagen, dat er misschien slachtoffers zullen vallen. Hoe of wanneer, dat weet ik niet. Maar ik weet wél dat België er alles aan zal doen om het Vlaamse zelfbeschikkingsrecht te smoren. Letterlijk alles. Zoals Louis Tobback ooit uitschreeuwde dat het Vlaams Belang met alle middelen bestreden moest worden, en nadien beklemtoonde dat hij wel degelijk álle middelen had bedoeld, zonder iets uit te sluiten. België zal, als het er op aan komt, zijn laarzen vegen aan de mensenrechten. Van 'verdampen' zal er nooit sprake zijn, dat is een illusie. Zoals het ook een illusie is te denken dat een revolutionaire doelstelling met verkiezingen of andere brave democratische middelen kan worden doorgevoerd...

U stopt met 'Journaal'. Op uw leeftijd hebt u natuurlijk het volste recht om het wat kalmer aan te doen, maar vreest u het 'zwarte gat' van het pensioen niet?

Dank u wel. Maar van een 'zwart gat' is geen sprake, gelukkig. Alleen de stress en de deadlines vallen weg. En dat is een geruststellende gedachte.

Vlaanderen zal uw kritische stem en uw scherpe pen missen. We hopen dat u - samen met uw vrouw - nog lang mag genieten van uw 'oude dag'.

Opgetekend door Ludo Leen

BIO MARK GRAMMENS

Geboren te Ronse op 25 april 1933

Gewezen correspondent in Londen voor
Het Volk en Trouw (NL.)

Gewezen redacteur van
De Vlaamse Linie, De Nieuwe
en 't Pallieterke

Oprichter van 'Journaal',
een 14-daagse nieuwsbrief
Eerste nummer: 5 mei 1988
Laatste nummer: 25 april 2013



Lees het volledige interview op www.vlaamsbelang.org

CULTUUR EN CENSUUR BIJ DE GROTE MOSKEE

In het Brusselse Jubelpark staat een groot Congomonument van de hand van Vinçotte, een van de bekendste beeldhouwers uit de 19^{de} eeuw.

Rechts op het monument staat een soldaat die met zijn voet op het getulbande hoofd van een Arabier staat, met als onderschrift: “De Belgische militairen heldenmoed verdelgt den Arabische slavendryver.” Het is inderdaad historisch correct dat heel wat slavendrijvers Arabieren waren.

Tot daar geen probleem. Maar in 1967, net voor de Zesdaagse Oorlog kwam de Saoedische Koning in

Brussel massaal wapens aankopen van FN. Als cadeau gaf Koning Boudewijn hem toen een paviljoen in het Jubelpark, dat werd omgebouwd tot Grote Moskee. Dat maakte dat nogal wat gelovige Arabieren het Kongomonument passeerden en zich uiteraard beklaagden over de inscriptie over de Arabische Slavendrijver. In 1989 legde de imam van de moskee klacht neer bij het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding, en werd het woord ‘Arabische’ weg gebeiteld. In 2001 werd het monument door nationalisten weer in ere hersteld; maar onlangs gebod Brussels minister Emir Kir om de tekst opnieuw te

censureren.

Nog in het Jubelpark staat het ‘Paviljoen der Menselijke Driften’, een van de allereerste ontwerpen van Horta. Daarin staat een marmeren reliëf van beeldhouwer Lambeaux, met daarop nogal wat bloot. Opnieuw niet naar de zin van de islamieten natuurlijk; die eisten - en verkregen - dat paviljoen en beeldhouwwerk, beiden behorende tot de absolute wereldtop, worden weggestoken achter houten panelen, voor iedereen goed verborgen.

SH



PS-MAGISTRAAT GESCHORST

Michèle Loquifer, voormalig voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg van Nijvel, werd onlangs geschorst als lid van de Hoge Raad voor Justitie (HRJ). Loquifer, echtgenote van PS-boegbeeld Philippe Busquin, werd in verdenking gesteld wegens schriefvervalsing en gebruik van valse stukken in een benoemingsprocedure bij de rechtbank van Nijvel.

De feiten zijn des te frappant gezien net de Hoge Raad voor Justitie werd opgericht om het vertrouwen van de burger in de

Belgische justitie te verbeteren. De instelling werd destijds in het leven geroepen in nasleep van de affaire-Dutroux. Ze behandelt klachten, maakt audits en voert bijzondere onderzoeken, bijvoorbeeld wanneer binnen de gerechtelijke orde sprake is van mogelijke disfuncties bij benoemingen. Dat het net daar misliep, geeft te denken.

KAT BIJ DE MELK

Het was senator Bart Laeremans die de zaak aankaartte bij Justitieminister Turtelboom. In zijn

betoog hekelde Laeremans de blijvende politieke invloed bij benoemingsprocedures binnen justitie en wees hij er op dat het Vlaams Belang steeds heeft gewaarschuwd voor dergelijke incidenten. Bovendien had men bij voorbaat kunnen weten dat het mis ging lopen. “Als men de echtgenote van een gewezen PS-voorzitter een sleutelfunctie geeft inzake benoemingen in de magistratuur, zet men de kat bij de melk,” wierp Laeremans de minister toe.

KS

ERDOGANS TREIN ONTSPOORT



Vorige maand werd in Turkije massaal geprotesteerd tegen de autocratische regeer stijl van Erdogan en zijn onmiskenbare islamiseringspolitiek. De Turkse machthebbers lieten de maskers vallen. De EU-bewindslieden staan met de broek op de enkels.

Toen begin vorige maand in Istanbul een vreedzaam protest tegen de sloop van een park - dat plaats moet maken voor de heropbouw van een kazerne uit het Ottomaanse tijdperk - naar beproefd recept met bruut politiegeweld werd neergeslagen, barstte een bom. Wat begon als een lokale protestactie deinde in een mum van tijd uit tot een landelijke opstand tegen de aan de gang zijnde re-islamisering van de Turkse samenleving en de despotische regeer stijl van de Turkse premier Erdogan en zijn islamistische AKP.

MASKERS VALLEN

Met hun reactie op de protestbeweging hebben de Turkse machthebbers zichzelf de maskers van het gelaat gerukt. Vreedzame actievoerders werden zonder scrupules betiteld als 'nietsnutten', 'onzedelijken', 'alcoholici', 'terroristen', 'buitenlandse agenten' en ander fraais. Niet alleen in Istanbul, maar in tal van steden ging de oproerpolitie demonstranten met blind geweld

te lijf. Volgens de Turkse artsenor-ganisatie zouden er alles bij mekaar niet minder dan vier doden en liefst 7500 gewonden zijn gevallen. En daar bleef het niet bij. Media werden - alweer naar beproefd recept - geïntimideerd en bij de uiteindelijke bestorming van het omstreden Gezipark riep een AKP-functio-naris geneeskundigen zelfs op om geen gewonde demonstranten te helpen. Minstens één arts en student verpleegkundige werden gearresteerd omdat ze dat toch deden. Ondertussen zou ook een vijftigtal advocaten zijn opgepakt omdat ze de betogers juridische bijstand wilden verlenen.

SULTAN ERDOGAN

De manier waarop Erdogan en zijn AKP omgaan met vreedzaam democratisch protest is misschien een normaliteit in een of andere Oosterse despotische staat, maar in ieder geval ontoelaatbaar in een land dat kandidaat-lidstaat is van de Europese Unie. Het door Westerse politici en media gecultiveerde beeld van de liberale moslimleider ligt na de jongste gebeurtenissen wel definitief aan diggelen. Met zijn optreden heeft Erdogan zich eerder een waardig opvolger van de Osmaanse sultans getoond, dan de hervormer die zijn land een 'Europese', eenentwintigste eeuw

ging binnenloodsen. De woorden uit het gedicht waaruit hij in 1997 citeerde - "Democratie is slechts de trein waarop we plaatsnemen tot we op onze bestemming aankomen" - zijn actueler dan ooit.

NIET THUIS IN EUROPA

Bijzonder pijnlijk in het licht van de jongste gebeurtenissen is wel het feit dat Europees 'president' Van Rompuy nog niet zo lang geleden verklaarde dat "de waarden van democratie en politieke vrijheid in het moderne Turkije worden gekoesterd" en ter zake "alle vertrouwen" uitsprak in "het Turkse leiderschap." Zoals Vlaams Belang-Europarlementslid Philip Claey's in een reactie stelt, zijn de uitspraken van Van Rompuy tekenend voor "de EU-bewindslieden die zich met hun eufemistische praatjes en bang wegstijgen van de realiteit belachelijk en totaal ongeloofwaardig maken."

Het is de hoogste tijd dat de EU méér doet dan - voor een zoveelste keer - haar 'bezorgdheid' uitspreken over de situatie in Turkije.. De toetredingsgesprekken met Turkije moeten eindelijk worden stilgelegd.

Dirk De Smedt

HET ZWAARD VAN DE ISLAM



Boston, Londen, Parijs. Er loopt een rode draad door de recente golf van aanslagen tegen 'ongelovige honden'. Net zoals er een rechte weg loopt tussen moslim-enclaves in Den Haag of Brussel en gruwelijke oorlogsmisdaden in Syrië. Het gaat om het verspreiden van de ware, 'zuivere' islam en om blinde haat tegen het Vrije Westen.

22 mei 2013. De 25-jarige oorlogsveteraan Lee Rigby wandelt terug naar zijn kazerne in Woolwich (Londen). De nietsvermoedende soldaat wordt met een wagen van de sokken gereden en vervolgens door de twee inzittenden met messteken om het leven gebracht. Geschokte getuigen zien hoe de daders het slachtoffer met een hakbijl onthoofden en hun lugubere moord verdedigen. Met bebloede handen en koranverzen. De daders - twee Britse moslims - worden door de politie neergeschoten en gearresteerd. In zowat de hele wereld wordt met afschuw gereageerd op de beelden. Even later doet een tot de islam bekeerde Fransman het nog eens dun over in Parijs. De Franse soldaat overleeft als bij wonder de aanslag.

DOE-HET-ZELF-TERREUR

De aanslagen in Boston, Londen en Parijs zijn het schrikbeeld van Westerse anti-terreur-experts en politieke leiders. Geen grootschalige, militair voorbereide acties, maar 'eenzame wolven' die - op bevel of eigen houtje - aanslagen plegen en hun inspiratie vinden op het

internet of in de moskee. Een snelkookpan, wat vrij verkrijgbare explosieven, een handleiding voor de doe-het-zelfer en veel volk volstaan voor een bloedbad. Een primitieve hakbijl doet het ook. Het effect is hetzelfde: massale media-aandacht en - zo mogelijk nog belangrijker - een klimaat van angst. Of om het met de woorden van een van de jihadisten te zeggen: "Jullie zijn nooit meer veilig. Wij zullen nooit stoppen met vechten."

Dat de angst er intussen diep inzit, mag ook blijken uit de politieke reacties. Knikkende knieën zetten de toon. De Britse premier David Cameron repte zich om de aanslag te veroordelen én de islam uit de wind te zetten: "Dit was niet gewoon een aanval op Groot-Brittannië en de Britse manier van leven; het was ook verraad aan de islam en de moslimgemeenschappen die ons land zo veel geven. Er is niets in de islam dat deze werkelijk verschrikkelijke daad rechtvaardigt." Waarna Cameron fluks zijn zwembroek aantrok en onbekommerd naar het zonnige zuiden reisde. De reactie getuigt niet echt van moed en al evenmin van realiteitszin. Verraad aan de islam? Hoe

kan hij dat met enige zekerheid stellen? Daarnaast zullen nogal wat Britten zich ook vertwijfeld hebben afgevraagd wat die moslimgemeenschappen hun land al hebben bijgebracht. Gedwongen huwelijken en eremoorden, sharia-zones en sharia-rechtbanken, boerka's en zelfmoordterroristen, is dat de aanwinst die Cameron bejubelt?

CHAMBERLAIN

Sommige critici hebben Cameron dan ook vergeleken met Chamberlain die aan de drempel van de Tweede Wereldoorlog uit München terugkeerde met een vredesakkoord dat bij nader inzien een vodge papier bleek te zijn. Ook vandaag zijn er politieke leiders die kiezen voor een 'appeasement'-strategie, het doen van concessies of toegevingen om anderen tot mildheid te stemmen. 'Islam = vrede', heet het dan. En 'dit heeft niks te maken met de islam'. Alsof een verzorgster met een ballettutu in een leeuwenkooi stapt. Verleid door deze charmant verschijning zal die hongerige leeuw wel een maaltijd overslaan, toch? Of misschien wordt hij wel vegetariër, als we hem maar lief genoeg aanpakken...



Terwijl in Londen de bloemenzee aangroeide, vertrok premier Cameron onbekommerd naar het zuiden.

Cameron is niet de eerste die een laffe buiging maakt. (Ex-) Koningin Beatrix holde in zeven haasten naar de moskee nadat een jonge Marokkaanse moslimfundamentalist Theo van Gogh had gekeeld in Amsterdam. En was het niet Guy Verhofstadt die in een vlaag van zinsverbijstering verklaarde dat de aanslag op het WTC (11 september 2001) “een aanslag tegen de multiculturele samenleving” was? Het is met Verhofstadt nadien nooit meer goed gekomen. Politieke leiders en staatshoofden hebben intussen een andere naam, maar het grote ontkennen gaat onverminderd door. Ze weigeren krampachtig het beestje bij naam te noemen, daarin bijgestaan door de media die al even bang en politiekcorrect zijn.

SHARIA-WIJK

Minder spectaculair dan al die aanslagen, maar daarom niet minder gevaarlijk, is de opmars van het salafisme in onze steden. In Nederland ontstond politieke deining toen De (linkse) Volkskrant een beklemmend portret schetste van het leven in de Schilderswijk, een moslimenclave in Den Haag. In de schaduw van het Binnenhof (het Nederlandse parlement) waakt een religieuze zedenbrigade met harde hand over het naleven van de islamitische regels: geen tabak, geen alcohol, geen varkensvlees, geen luchtige kleding voor vrouwen.

Huiselijke problemen? ‘Daar hebben we geen politie voor nodig. Dat lossen we zelf wel op in onze wijk.’ Een wijk die nu “de punt van het zwaard” wordt genoemd. Alleen bij onze noorderburen? Vergeet het maar. Ook in Duitsland en Frankrijk groeit de invloed van de salafisten, die onze democratie omver willen werpen en vervangen door de sharia, zienderogen. In eigen land waarschuwt politicoloog Bilal Benyaich dat de veiligheidsdiensten het islamradicalisme schromelijk onderschatten. Volgens hem zou het gaan om “duizenden salafisten” in Brussel. Zelfs als amper 10 procent daarvan ook bereid zou zijn om het islamitische (wereld)kalifaat met geweld te vestigen, gaat het nog om honderden. Nadien werden die cijfers wat afgezwakt in de pers, maar echt geruststellend is het toch niet.

‘RIVIEREN VAN BLOED’

De ‘Rivers of Blood’-speech van de Britse politicus Enoch Powell, die in 1968 al de rampzalige gevolgen van het lakse immigratiebeleid en de botsing tussen beschavingen voorspelde, krijgt met de recente aanslagen een wrange echo. De Nederlandse conservatieve denker Bart Jan Spruyt hekelt de struisvogelpolitiek: “De gevolgen van alle fouten uit het verleden zullen niet gekeerd worden met een correct filosofietje over ‘respect’. Het zal het alleen maar erger maken. Omdat de bron - de aanwezigheid van een vreemde cultuur en een even vreemd geloof, opgesloten in de gevangenis van achterstand die wij met onze verzorgingsstaat en eigen culturele vaagheid en lafheid hebben gecreëerd - zal blijven bestaan.” Het is een pijnlijke spiegel die Spruyt pers en politiek voorhoudt.

Ludo Leen

ALLAH-U-AKBAR

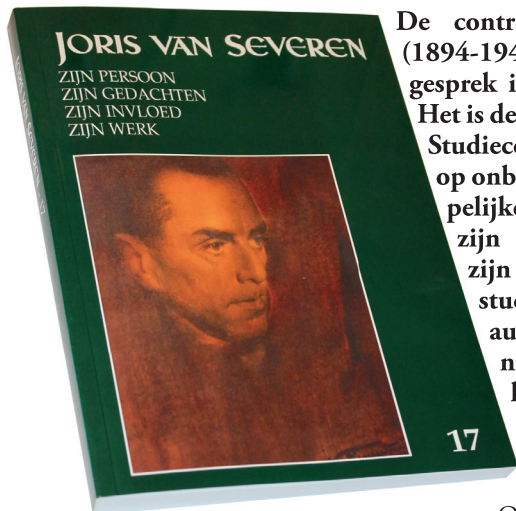
De laatste weken zijn berichten en gruwelijke beelden opgedoken waaruit blijkt dat ‘onze Vlaamse jongens in Syrië’ zich schuldig zouden maken aan zware oorlogsmisdaden.

Zo wordt een weerloze bejaarde man - “hou zijn voeten vast!” - onthoofd onder gejuich en ‘Allah is groot’-kreten. Beangstigend. In telefoontjes met het thuisfront pochen Sharia-4Belgium-aanhangers ermee dat ze al dertig vrouwen hebben verkracht en heel wat christenen, sjieten of ongelovigen hebben vermoord. “Een Kalasjnikov of een mes, wat maakt het uit. Ze moeten toch dood.” Intussen veroordeelt de extreemlinkse advocaat Jos Van der Velpen de ‘zware’ veroordeling van Fouad Belkacem, ‘terwijl het Vlaams Belang keer op keer vrijuit gaat’. De vergelijking tussen enerzijds de legitieme en vreedzame strijd van een partij die zich inschrijft in het democratische spel van verkiezingen en anderzijds een beweging waarvan aanhangers tegenstanders onthoofden of vrouwen verkrachten, is zo grotesk en van de pot gerukt dat ze alleen met hoon en spot kan beantwoord worden. ‘Le ridicule ne tue pas’, heet dat in de taal van Molière. ‘Zot zijn doet geen zeer’, in ’t schoon Vlaams. Gelukkig.



Met bebloede handen en koran-verzen verdedigen de daders de lugubere moord op een Britse soldaat.

JORIS VAN SEVEREN - JAARBOEK 17



De controversiële Van Severen (1894-1940) is en blijft voer voor gesprek in debat in Vlaanderen. Het is de grote verdienste van het Studiecentrum dat het al jaren op onbevangen en wetenschappelijke wijze alle aspecten van zijn leven, zijn gedachten, zijn invloed en zijn werk bestudeert en door erudiete auteurs laat overbrengen naar de geïnteresseerde lezer middels een prachtig uitgegeven en geïllustreerd jaarboek.

Ook dit 17^e jaarboek bevat uittreksels uit het omstandige dagboek van Joris van Severen, waaruit eens te meer blijkt dat zijn persoonlijke gevoelens zijn scherpe analyses van het politieke gebeuren afwisselen. Het is alweer een uitstekende gelegenheid om de complexe Verdinaso-leider te proberen vatten.

Romain Van Landschoot analyseert het jaar 1924 als een belangrijk jaar in het denken van Van Severen. Daarnaast brengt de Noord-Nederlander Ruud Bruijns een revelerende studie over de aantrekkingskracht van het solidaristische Verdinaso op de linkerzijde, en dan in het bijzonder op geëngageerde arbeiders waarvan - de samen te Abbeville met zijn leider vermoorde - Jan Rijckooort als prototype geldt. Daensisme, socialisme en het Dinaso (het Dietse nationaal-solidarisme) hebben klaarblijkelijk vele raakpunten en via personen contacten gehad met elkaar om de krachtlijnen van sociale leerstellingen gestalte te geven. Tot slot is er een boeiend interview te lezen met Joseph Peeters, een van de trouwe volgelingen van de Franstalige Louis Gueuning, de man die binnen het Verdinaso verantwoordelijk was voor de 'Romaanse gouwen' en na de oorlog zeer actief is gebleven om via onderwijs, kleine actiegroepen en denktanken het Dinaso-gedachtegoed inhoudelijk te actualiseren en blijvend te verspreiden.

Dit is geen jaarboek louter voor specialisten en historici. Ook mensen die niet vertrouwd zijn met de materie kunnen er heel wat van opsteken, al zal ter kadering wat bijkomende lectuur altijd nuttig kunnen zijn.

PM

Uitgave Studiecentrum Joris van Severen
(eindredactie Maurits Cailliau, Paddevijverstraat 2, 8900 Ieper).
208 p. ISBN 9789076057156.

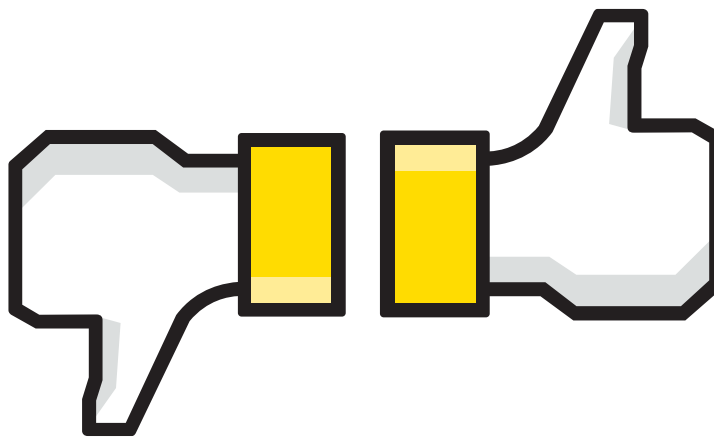
Prijs: 25 euro.

ACTIE LEEUWENVLAG

Niet alleen hier bij ons, maar ook in het buitenland kunnen bewuste Vlamingen op 11 juli de Leeuw laten klauwen. De komende weken organiseert het Vlaams Belang een fotowedstrijd: creatieve, originele of gewoon grappige (vakantie)foto's van Leeuwendragers in binnen- of buitenland kunnen aan de redactie bezorgd worden via leeuw@vlaamsbelang.org.

De beste inzendingen worden bekroond en krijgen een vermelding in Vlaams Belang Magazine en op de nationale webstek van het Vlaams Belang.





IN BORGERHOUT IS DE JEUGDBEWEGING 'BORGERJONG' GESTART DIE ZICH UITSLUITEND RICHT OP ALLOCHTONE JONGEREN. HET GAAT OM EEN PROEFPROJECT DAT FINANCIËEL GESTEUND WORDT DOOR DE VLAAMSE REGERING. DIE MAAKT ER 25.000 EURO VOOR VRIJ. MINISTER VAN INBURGERING GEERT BOURGEOIS (N-VA) HEEFT ZICH GESCHAARD ACHTER HET PROJECT. NOCHTANS STAAT IN ZIJN MEEST RECENTE BELEIDSBRIEF: "IN EEN AANTAL VLAAMSE STEDEN EN GEMEENTEN ZIEN WE EEN TENDENS DAT MENSEN VAN VREEMDE HERKOMST ZICH MEER EN MEER OP DE EIGEN GEMEENSCHAP TERUGPLOOIEN, ZELFS INDIEN ZIJ AL TOT DE DERDE OF VIERDE GENERATIE BEHOREN EN DUS AL LANG GEEN DOELGROEP VAN HET INTEGRATIEBELEID MEER ZIJN. WE ZIEN KENMERKEN VAN STRUCTURELE, RUIMTELIJKE EN SOCIALE SEGREGATIE OPDUIKEN. SOCIALE CONTACTEN BEPERKEN ZICH IN GROTE MATE TOT DE EIGEN GROEP EN GROEPEN HEBBEN EIGEN VOORZIENINGEN."

BOURGEOIS OMSCHRIJFT IN ZIJN BELEIDSBRIEF DUS HELEMAAL WAT DIE APARTE ALLOCHTONE JEUGDBEWEGING BORGERJONG IN DE TOEKOMST ZAL ZIJN: EEN SOORT APARTHEIDSSCOUTS.

VLAAMS VOLKSVERTEGENWOORDIGER CHRIS JANSSENS VRAAGT ZICH AF HOE DIT PROEFPROJECT PAST IN HET INBURGERINGSBELEID VAN DE VLAAMSE REGERING. HET SPREEKT IMMERS VOOR ZICH DAT DE BEHOEFTE TOT INTEGRATIE STEEDS KLEINER WORDT NAARMATE EEN GEMEENSCHAP ZICH IN APARTE STRUCTUREN KAN TERUGTREKKEN. MET DE OPRICHTING VAN EEN SOORT APARTHEIDSSCOUTS DIE EXCLUSIEF MIKT OP ALLOCHTONEN, WORDT EEN NIEUWE STAP GEZET IN DE UITBOUW VAN DEZE PARALLELLE SAMENLEVING. VOLGENS JANSSENS IS DE KERN VAN HET PROBLEEM NET DAT TE VEEL GROTE GROEPEN ALLOCHTONEN WEIGEREN ZICH AAN TE PASSEN AAN DE VLAAMSE SAMENLEVING. EN HOEWEL HET DE BEDOELING IS DAT DEZE APARTHEIDSSCOUTS EVOLUEREN NAAR EEN UNIVERSELE JEUGDBEWEGING, VREEST HIJ DAT DEZE ALLOCHTONE JEUGDBEWEGING EEN 'ALLOCHTOON EILAND' ZAL ZIJN EN BLIJVEN. JANSSENS BEGRIJPT NIET DAT BOURGEOIS ENERZIJD EEN DUUR INBURGERINGSBELEID VOERT DAT VOLLEDIG GEFINANCIËRD WORDT MET BELASTINGGELD EN ANDERZIJD EEN INITIATIEF STEUNT DAT DAAR REGELRECHT TEGEN INDRUIST.



DE PRAAGSE LENTE

De opstand van 1953 in Berlijn, waarover we in een vorige Terugblik schreven, was spontaan gegroeid vanuit het protest van arbeiders tegen de communistische dictatuur. De Praagse Lente was merkwaardig genoeg begonnen aan de top van de partijhiërarchie.

In 1945 werd Tsjecho-Slowakije door het Rode Leger bezet, maar pas in 1948 pleegden de communisten met steun van de Sovjets een staatsgreep. Het land werd een stalinistische éénpartijstaat en een satelliet van de USSR. De destalinisering, die in de Sovjetunie al in 1956 begon, werd in Tsjecho-Slowakije pas in de jaren '60 ingezet, en dan nog zeer langzaam. De echte liberalisering begon pas in 1967, in de hoogste regionen van de communistische partij. De hervormer Alexander Dubček trachtte de oude stalinistische partijsecretaris Novotny tot een voorzichtige liberalisering te bewegen. Novotny riep de hulp in van de Sovjetunie, maar Breznjev, toen de sterke man in het Kremlin, verklaarde dat hij zich niet met interne partijtwisten wilde bemoeien. Het is nog steeds niet duidelijk waarom.

Novotny moest aftreden en Dubček voerde hervormingen door, die al snel "de Praagse Lente" genoemd werden. De communisten bleven aan de macht, Tsjecho-Slowakije bleef lid van de Comecon en het Warschaupact en Dubček bleef lippendienst bewijzen aan de marxistische ideologie. Hij was overigens nog steeds een echte marxist. Maar de censuur werd afgeschaft en - oude gewoonten sterven slechts langzaam - de media werden nu ingeschakeld om propaganda te maken voor de hervormingen. Er werd "een nieuw socialistisch model" voorgesteld, dat



In de nacht van 20 op 21 augustus 1968 trokken 2000 tanks Tsjecho-Slowakije binnen.

democratisch en "nationaal" moest worden. Daarmee nam men afstand van de internationalistische retoriek van het leninisme en van het extreme centralisme waarin het bestaan van Tsjechië en Slowakije als afzonderlijke entiteiten gewoon werd ontkend. Eerst was dit een interne omwenteling geweest binnen de communistische partij, maar nu kreeg de hervormingsbeweging in heel de maatschappij de wind in de zeilen.

De vrijheid van vereniging en de vrijheid van meningsuiting werden in de grondwet verankerd. Er kwam veel meer culturele vrijheid en de contacten met het westen werden soepeler. Het stalinisme werd veroordeeld en de regering kondigde een pragmatischer economisch beleid aan, al bleef men officieel heel voorzichtig binnen de marxistische krijtlijnen. Er werden wetten voorbereid om het land in federale zin te hervormen. Het land leefde in een euforie van vrijheid. Maar voor de Sovjets en de harde communisten in Tsjecho-Slowakije gingen zelfs deze voorzichtige veranderingen al veel te ver.

INVASIE

In de nacht van 20 op 21 augustus 1968 trokken 500.000 militairen met 2000 tanks Tsjecho-Slowakije binnen. De troepenmacht omvatte eenheden uit de USSR, Polen, Hongarije en Bulgarije. De bijdrage van de DDR was slechts symbolisch. De verrassing was volledig. Het Tsjecho-Slowaakse leger werd in zijn kazernes omsingeld en kon - of mocht? - geen schot lossen. Dubček had het leger trouwens onmiddellijk bevolen zich zonder verzet over te geven. Het burgerlijke verzet was heel kleurrijk, heel moedig en heel romantisch, maar het haalde allemaal niets uit. Het waren allemaal uitingen van wanhoop en machteloze woede.



Gedenkteken op het Wenceslasplein. Op deze plaats stak Jan Palach zichzelf in brand.

Alle straatnaambordjes werden weggehaald, en alle wegwijzers, behalve die naar Moskou. Er werd massaal betoogd, met vlaggen gezwaaid en slogans geschreeuwd. Er vielen 108 doden en zo'n 500 gewonden. Vele gewone burgers trachtten de soldaten van het bezettingsleger met discussies en argumenten te overtuigen. Er bleven enkele dagen lang geïmproviseerde ondergrondse zenders in de ether. Ook in het buitenland werd tegen de bezetting gemanifesteerd. De media stonden bol van protesten, veroordelingen en oprechte verontwaardiging. Iedereen leek sympathie te hebben voor de Praagse Lente. Maar het bleef bij woorden, en woorden zijn nutteloos tegen tanks. De westerse landen bleven zelfs vasthouden aan de illusie van de "ontspanningspolitiek" met het Oostblok. Alsof er niets was gebeurd.

In totaal konden na de invasie zo'n 300 000 mensen het land ontvluchten. In januari 1969 stak de student Jan Palach zich op het Wenceslasplein in brand uit protest tegen de onderdrukking van de Praagse Lente. Dat veroorzaakte een wereldwijde schokgolf, maar het effect was heel kortstondig. In de volgende maanden zouden nog negen andere mensen Palachs voorbeeld volgen, maar zij haalden nog nauwelijks de media. Hun namen zijn zo goed als vergeten. De Sovjets konden in Oost-Europa gewoon hun zin doen. Niemand durfde hen trotseren. Juist zoals nu niemand China durft trotseren.

HET RAADSEL HUSÁK

Dubček mocht nog enkele maanden zijn positie als Eerste Secretaris van de Partij behouden, maar hij had geen enkele macht meer. Hij werd pas in april 1969 afgezet en vervangen door de oude stalinist Husák. Het is moeilijk te begrijpen wat er in Husák omging, en waarom hij door de Sovjets als stroman was uitgekozen. Hij was al sinds zijn jeugd een overtuigd communist, en hij had tot 1951, onder het Stalinistische regime, topfuncties

bekleed in de regering en de partij. Maar in 1951 werd hij tijdens één van Stalins zuiveringen gearresteerd en opgesloten in de beruchte Ruzyněgevangenis in Praag. Daar werd hij gruwelijk vernederd en gefolterd. Volgens sommige bronnen probeerde hij zelfs zelfmoord te plegen om aan de martelingen te ontsnappen.

Al die tijd hield hij vol dat zijn arrestatie een misverstand was, en dat hij nog steeds een toegewijd communist was. Hij kreeg levenslang, maar hij werd in 1960 vrijgelaten. Had hij in 1968 nog steeds niets geleerd uit zijn afgrijpselijke ervaringen in Ruzyně? In "De Goelag Archipel" beschrijft Solzjenitsyn communisten die tijdens andere zuiveringen op bevel van Stalin in concentratiekampen waren opgesloten, maar die toch blindelings en fanatiek Stalin bleven verafgoden en verdedigen. Er waren zelfs hardleerse communisten die voor het executiepeloton als laatste woorden "Leve Stalin!" schreeuwden. Zij juichten de man toe die hen liet vermoorden... Was Husák zo iemand? Bleef hij geloven in het systeem dat hem had laten martelen? Of was hij door de foltering in Ruzyně zo getraumatiseerd en gebroken dat hij gewoon geen verzet meer durfde bieden?

DE NUTTIGE IDIOTEN

Volgens de officiële geschiedschrijving namen vele linksen, progressieven en communisten in het westen na het neerslaan van de Praagse Lente afstand van de Sovjetunie. Dat is slechts ten dele waar. Na de eerste golf van verontwaardiging keerden velen gewoon terug naar hun oude sovjetgeliefde. Anderen bleven even fanatieke communisten als tevoren, maar ze kozen gewoon andere helden en boegbeelden uit. Niet meer de Sovjetleiders, maar Mao, Castro, Ho Tsjin Min, de Vietcong of de marxistische terreurbewegingen in Rhodesië of de Portugese kolonies in Afrika. Hun obsessie bleef, maar ze verschoof naar andere communisten, die meestal even meedogenloos en



Hervormer Alexander Dubček

bloeddorstig waren. De nuttige idioten in het westen gedroegen zich na de bezetting van Tsjecho-Slowakije even nuttig en even idioot als ervoor.

Of het nu over Vietnam ging, atoomproeven, de rakettenkwesie, de Cubaanse militaire interventies in Afrika, de NATO of de aankoop van F16's, in alle denkbare politieke twistpunten verdedigden zij dezelfde standpunten als de Sovjets. De meesten van die "progressieven" waren geen echte sovjetcommunisten, maar zij waren wel vóór alles waar de Sovjets ook vóór waren, en tegen alles waar de Sovjets ook tegen waren. Hun vijanden waren niet de USSR en de dictaturen in Oost-Europa, maar de VS en de NATO. De bezetting van Tsjecho-Slowakije had niets veranderd. Zij hadden niets geleerd en niets begrepen. En nu het communisme roemloos ineengestort is, hebben zij een nieuwe bloedige en dictatoriale afgod gevonden: de islam. En net zoals zij destijds geen echte communisten waren, zijn zij nu ook geen echte moslims. Maar ze zijn wel vóór alles waar de moslims voor zijn, en tegen alles waar de moslims tegen zijn... En net zoals zij geen lessen trokken uit het neerslaan van de Praagse Lente, trekken ze nu geen lessen uit de mislukking van de Arabische Lente.

Marc Joris

AANLEG-ONDERHOUD
van tuinen

RENOVATIE/SNOEIwerken

BOOMVERZORGING

CREATIEVE TUINONTWERPEN

www.hansel.be

Tel.: 03/383 05 28
GSM: 0486/10 15 43
hans.couttenye@skynet.be



Sigrid
Traiteur Service

- koken aan huis
- communiefeesten
- levering aan huis
- recepties
- paëlla
- pita pan
- buffetten
- desserts
- wok
- breugeltafel
- barbecue
- ...




tel.: 03 - 383 05 28
gsm: 0485 - 73 08 18
traiteursigrid@hotmail.com
www.traiteursigrid.be

UW HUIS, MIJN ZORG



ALGEMENE DAKWERKEN

Zelfwerkend patroon
Michel Denolf

Tel. 03/3842022 Gsm 0496/890325 Fax 03/2905712
Michel.Denolf@pandora.be

EEN WEBSTEK ZONDER ENIGE TECHNISCHE KENNIS?



Meer dan 40 afdelingen gebruiken het systeem al!

www.webbreezersolutions.be
domainregistratie webhosting webdesign

vraag vrijblijvend uw proefwebstek aan via
info@webbreezersolutions.be

Vocht in huis?
Bel Tibas voor een gratis offerte!

0800 62 136

vochtbestrijding
tibas



WWW.TIBAS.BE



pamfletten affiches briefhoofden
zelfklevers mappen kaarten
bierviltjes naamkaartjes
tijdschriften kranten omslagen
brochures uitnodigingen
promotiekledij spandoeken ...

Prijs vragen = Besparen!

Hans Verreyt, zaakvoerder
0496 53 31 38 • 03 337 32 75 • **info@printR.be**

PrintR.be
echt goedkoop drukwerk



MAURIZIO
CONFECTIEKLEDIJ VOOR HEREN

dienst na verkoop voor herstellingen en aanpassingen van kledij

OPEN VAN 10 TOT 19U.
LEUVENSESTEENWEG 4 • 1210 BRUSSEL
TELEFOON EN FAX: 02 230 90 53
E-POST: **MAURIZIO@PRO.TISCALI.BE**
WEBSITE: **WWW.MAURIZIO.BE**
BTW BE 0806 781 761

10% KORTING
BIJ HET TONEN VAN
DEZE ADVERTENTIE

KONINKLIJKE KOMMER EN KWEL

Door Nerdom

23 u. 15, kasteel Belvédère. Zonet heeft de oude koning, languit liggend in zijn zetel en bij regelmaat aan een rode porto slurpend, de Franstalige en de Nederlandstalige staatszenders weggezapt. Zijn madame die net haar zevende kir royal had laten aanrukken, zit wat dromerig voor zich uit te staren nadat ze La Nazione, haar lievelingsgazet uit haar geboortestreek, argeloos naast zich op de grond had laten vallen. Ze was moe - als elke dag - van niet al te veel te doen.

“Wat een dag!” zuchten ze simultaan en ze kijken naar het plafond. “Hoe lang nog?” vraagt de oude koning zich af. “Eigenlijk ben ik het zat,” fluistert hij haar toe, “om een ganse dag de flauwe plezante, schijnbaar in alles geïnteresseerde en goedlachse koninklijke Frans uit te hangen bij het gepeupel.”

In een flits ziet hij weer de rijen schoolkinderen van deze morgen met in de hand gestopte tricolore vlaggetjes in de druilerige regen staan, die hem moesten verwelkomen op een groot dorpsfeest, het “Worstenfeest”, waarop hij en zijn dolce Paola waren uitgenodigd om een aantal markante gebeurtenissen wat kracht en allure bij te zetten. Die vlaggetjes, die kinderen die denken dat een koning een kroon en een lange mantel draagt, dat handjes schudden,... Hij is er helemaal klaar mee.

En dan die oude klompenmaker die al 75 jaar in het vak zit en hem prompt een paar klompen overhandigt met de vraag ze meteen te passen. Hij spreekt de man wat toe en vraagt of hij het graag doet, klompen maken. Een overbodige vraag, zo blijkt. Ondertussen doen zijn voeten al pijn en zegt de man iets in zijn streekdialect, wat hij niet begrijpt. Dat platte Vlaams ook altijd! Iemand van het protocol fluistert hem in het oor dat de man vindt dat het elk jaar een mooi dorpsfeest is, maar dat de worsten niet te vreten zijn. De koning lacht wat krampachtig en schuifelt voorzichtig, maar haastig verder, waarna hij weer snel zijn gewone schoenen aandoet. Wat later wordt hem een oude kloosterzuster voorgereiden in een rolstoel. Ze wordt dezer dagen 100 jaar en is precies 80 jaar in het klooster, maar ze is nog helder van geest. Hij vraagt haar hoe het gaat in het klooster. Hij schrikt als ze “slecht” antwoordt en vraagt haar haastig waarom. “Alle medezusters zijn al dood en het klooster is afgebroken,” zegt ze kort en niet echt vrolijk. De koning

schrikt van dit antwoord, maar zijn madam lacht tot ieders verbazing. De lijfwacht maant haar fluisterend aan om niet te lachen, waarop ze antwoordt dat ze de conversatie niet begrepen had en daarom maar een vrolijke snuit opzette. En dan die officiële verwelkoming in het gemeentehuis... Een dikke burgemeester met een tricolore sjerp rond zijn buik die zijn best doet om geen millimeter van zijn zijde te wijken. Ook nog enkele schepen schurken zich bij hen aan. En dan die gelegenheidstoespraak ter gelegenheid van het dorpsfeest. Hilarisch! De burgemeester die een ellenlange oervervelende causerie houdt over het draaien van worsten en de lokale volkstraditie om de worsten eerst in het bier te soppen en dan te kussen alvorens ze uit de hand op te eten... En hoe blij de burgervader is dat de koning aanwezig is op dit 75e dorpsfeest! Nadien op de receptie zegt de koning dat het dorpsfeest dus een eerste keer plaatsvond toen de klompenmaker met zijn stiel begon. Inderdaad, wist de burgemeester, want de klompenmaker en de pensendraaier – die ondertussen al enkele jaren dood is – waren twee broers die altijd in grote onmin hadden geleefd. Hoofdschuddend begrijpt de oude koning meteen waarom de klompenmaker van geen worsten wil weten...

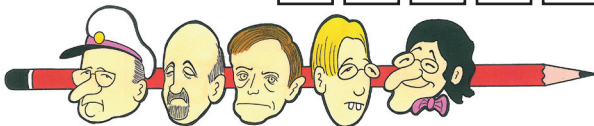
Dat hij zich met dit soort evenementen moest onledig houden... Hij bad dan ook in allerijl een schietgebedje dat Philippe hem snel zou opvolgen. Die is immers altijd een gelukkig man als hij ergens mee naartoe getroond wordt. Gelukkig als een kind met een vlaggetje, als het ware.



ZWEEDSE PUZZEL

edelgas		Duitse misdaad-film	betovering		voorkeur		bestelling	part	
bedevaart-plaats			huid		voortuig			middag-rust	
		1			wijn-soort			5	
					vaartuig				
winter-tuin									
eenheid									
					2	duin-vallei			
			huid			echt-genoot			
langlauf-traject	guitig		voedings-product						pienter
			kerk						
					7	delfstof			
						priem			
nage-noeg		grote houten hamer					reeds		
		Europese vrouw					pampa-haas		
					jong dier			6	hulp-stelling
					steek-schuim				
reus-achtige gedaante	3					berg-weide			
						overal			
op grote afstand		familied			vlak-te-maat				dun
		plechtige belofte			parel-duikster				
			brood-beleg						
inwoner v. Groenland								4	pers. vnw.
lofdicht			9						
			kruiderij						8

1	2	3	4	5	6	7	8	9
---	---	---	---	---	---	---	---	---



De saté van Fré



VUL IN EN WIN.

een boekenbon van
Uitgeverij Egmont
ter waarde van 12,50 euro



OPLOSSING VORIGE MAAND:
MONARCHIE

STUUR UW OPLOSSING
VOOR **5 AUGUSTUS**

MET VERMELDING VAN

NAAM EN ADRES

NAAR

VLAAMS BELANG-REDACTIE

• MADOUPLEIN 8 BUS 9 •

1210 BRUSSEL OF

PUZZEL@VLAAMSBELANG.ORG

WINNAARS

VORIGE MAAND:

Kathérine Année, Ruisbroek

Magda De Schepper, Burcht

A.J. Daenen, Kalmthout

Bénédicte Van De Weghe,

Mechelen

Frieda Ursic, Hasselt

Conform de wetgeving van 8 december 1992, worden uw gegevens verwerkt om met u in communicatie te treden. U kunt ons steeds kosteloos laten weten dat u geen verder contact wenst. Dit kan per brief naar Vlaams Belang, Madouplein 8/9, 1210 Brussel of per fax naar 02/209.23.19.

KALENDER

AANKONDIGINGEN VOOR HET SEPTEMBERNUMMER DIENEN VIA UW
REGIOSECRETARIAAT DOORGEGEVEN TE WORDEN VÓÓR 9 AUGUSTUS.

ZATERDAG 6 JULI

DILBEEK. 11 julibraai in Castelhof, Molenstr. 102, St-Martens-Bodegem om 11.30u. Inl.: D. Van Lierde, 0485/69.31.66.

LEOPOLDSBURG. Braai in Parochiezaal, Beringsweg. 15, Heppen van 14 tot 20u. Inl.: L. Coninx, 011/34.65.82.

ZONDAG 7 JULI

GENT. Familiedag in Regiosecr., Ch. de Kerchovelaan 9 om 12u. Org.: VB Koepel Gent. Inl.: J. Deckmyn, 0476/26.97.38.

DONDERDAG 11 JULI

MECHELEN. Guldensporenreceptie op de Grote Markt om 19u. Inl.: F. Creyelman, 0495/24.42.09.

VRIJDAG 12 JULI

STEKENE. 11 juliviering met F. Wymeersch op het Centraal kerkhof, F. Van Brusselstr. om 11u. Inl.: G. Geens, 0499/21.36.71.

ZONDAG 21 JULI

ANTWERPEN. Vlaamse frietjes in OCJVM, Van Maerlantstr. 14 om 11u. Inl.: A. Cleymans, 03/231.08.45.

ZONDAG 11 AUGUSTUS

VEURNE. Varkentje aan het spit + optreden Tempeliers met P. Logghe in Hoeve De Riethalm, Pompstr. 1, Houtem om 12.30u. Org.: VB Westkust. Inl.: H. Vandenbergh, 0486/45.00.78.

ZONDAG 18 AUGUSTUS

HOBOKEN. Ontbijtbuffet. Inl.: 0499/61.78.99.

ZATERDAG 24 AUGUSTUS

LANAKEN. Braai met A. Ponthier in zaal New Chevaljee, Kon. Albertlaan 47 om 17u. Inl.: L. Joosten, 0476/36.37.93.

VRIJDAG 30 AUGUSTUS

ANTWERPEN. Paella van chef Albrecht in OCJVM, Van Maerlantstr. 14 om 13u. Inl.: A. Cleymans, 03/231.08.45.

ZATERDAG 31 AUGUSTUS

DEURNE. Gespreksnamiddag met J. Penris in secr., Turnhoutsebaan 105 om 14u. Inl.: regiosecretariaat, 03/216.92.13.

WERVIK. Thema-avond 50^e jaar **Komen-Waasten** naar Henegouwen en 300 jaar staatsgrens door de Vlaamse Westhoek, met ervaringsgetuigen en prominenten uit Wervik, Vlaamse beweging en Vlaamse politiek in GC Forum, Speiestr. 16 om 20u. Org.: De Vlaamse Vriendenkringen uit de grensstreek. Inl.: J. Sanders, 0472/52.71.85.

ZATERDAG 7 SEPTEMBER

DENDERMONDE. Braai in zaal Meirershof, Hof ten Rode 28, Baasrode om 17u. Inl.: M. Steeman, 0479/37.46.83.

VRIJDAG 13 SEPTEMBER

HALLE. Eetfestijn in Alspuut, Alspuutweg - Holleweg 108 om 17.30u. Inl.: D. Devillé, 0474/45.34.68.

ZATERDAG 14 SEPTEMBER

HALLE. Eetfestijn in Alspuut, Alspuutweg - Holleweg 108 om 11.30u. Inl.: D. Devillé, 0474/45.34.68.

MAANDAG 16 SEPTEMBER

HOBOKEN. Stand op de jaarmarkt. Inl.: 0499/61.78.99.

ZATERDAG 21 SEPTEMBER

EKEREN. Vlaamse Leeuw-bierstand op de Dreeffeesten in Districtshuis om 14u. Inl.: C. Luyckx, 0477/70.51.23.

ZONDAG 22 SEPTEMBER

TEMSE. Eetfestijn in J.O.C. De Nartist, Cl. de Landtsheerlaan 26A om 12.30u. Inl.: S. Rombaut, 0477/39.89.31.

VRIJDAG 27 SEPTEMBER

NIJLEN. Mossel feest in Gemeenschapscentrum 't Dorp, Berlaarsestweg., Kessel. Inl.: I. Van Wunsel, 0495/61.46.62.

ANTWERPEN. Gerolf Annemans aan het fornuis in OCJVM, Van Maerlantstr. 14 om 13u. Inl.: A. Cleymans, 03/231.08.45.

ZATERDAG 28 SEPTEMBER

DEURNE. Gespreksnamiddag 'Vlaanderen in Europa' met P. Claeyns in secr., Turnhoutsebaan 105 om 14u. Inl.: Regiosecr., 03/216.92.13.

ZEMST. Eetfestijn in Ontmoetingscentrum, Zemstsestweg. 15, Hofstade van 17 tot 22u. Inl.: P. Van Den Bosch, 0496/62.42.54.

ZATERDAG 5 OKTOBER

LEUVEN. Steakdag in zaal De Kring, J. Pierrestr. 60, Kessel-Lo van 17.30 tot 21u. Inl.: J. Holemans, 0499/32.50.76.

ZONDAG 6 OKTOBER

BRUGGE. Etentje in Zaal De Blauwe Toren, Blankenbergsestweg. (tgo. B-Park) om 11u. Inl.: A. Quartaert, 0486/42.75.34.

ZATERDAG 12 OKTOBER

ROOSDAAL. Steakfestijn in zaal De Kluis, Kapelleweide 15 om 11.30u. Inl.: M-R. Geldof, 054/32.99.32.

ZATERDAG 19 OKTOBER

LENNIK. Mossel festijn in zaal Classics, F. Van der Steenstr. 120 van 11.30 tot 22u. Inl.: F. Rooselaers, 0476/92.81.84.

DEINZE. Breughelavond met B. Pas in zaal Ter Wilgen, Poelstr. 38, Petegem van 19.30 tot 24u. Inl.: P. Patyn, 0473/24.08.81.

DONDERDAG 24 OKTOBER

LIER. Geleid bezoek aan Kamer, Senaat en Vlaams Parlement. Samenkomst aan het station om 10.30u. Inl.: O. Peeters, 0485/16.26.15.

ZONDAG 10 NOVEMBER

OVERPELT. Eetfestijn in feestzaal 't Pelterke, Jeugdlaan 4 om 11u. Inl.: L. Vissers, 0479/65.21.52.

LEUVEN. Ontbijtgesprek met B. Pas in zaal Grenadad, Velderblok 2 A, Kessel-Lo om 10.30u. Inl.: J. Holemans, 0499/32.50.76.



EUROPAFEEST



Zondag 29 september

| Van 11 - 18u. | Gratis toegang | Muziek, eten & drinken uit Europese regio's |

| Animatie voor jong & oud | Boekvoorstelling | Meeting | Gratis busvervoer |



FAMILIEDAG

DE SCHORRE, BOOM

www.vlaamsbelang.org/europafeest

Parking Schommelei